

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 41

מיום שני, כ"א באייר תשפ"א, 03.05.21

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 41
מיום שני, כ"א באייר תשפ"א, 03.05.21

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	-	מר ניר ברטל
חברת מועצה	-	גב' צדוק תמר
חבר מועצה	-	מר אודי וילד
חברת מועצה	-	גב' אורנה רייטר
חבר מועצה	-	מר אלעד כהן
חבר מועצה	-	מר דורון טישלר
חבר מועצה	-	מר בועז בגריש
חברת מועצה	-	גב' אביבית אבורוס
		<u>מוזמנים:</u>
מנכ"ל המועצה	-	מר שלמה אפרתי
גזבר המועצה	-	מר יוסף הדרי
יועצת משפטית	-	עו"ד לינוי ג'ובאני
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	-	מר דוד כץ

על סדר היום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. פאנלים סולאריים – פתיחת תב"ר ואישור הלוואה 2.5 מיליון, אישור הלוואה מבנק לאומי עד ריבית קבועה 1.85%.
3. פתיחת תב"ר שיפוצי קיץ על סך 400,000 ₪. מהות העבודה – ביצוע בדיקות שגרתיות לתקינות מבני החינוך ביישוב כמתחייב על ידי משרד החינוך ותיקון

ליקויי בטיחות. מקור תקציבי – קרן אגמ"צ.

4. דוח מבקר המדינה לשנים 2016 – 2018.

(1) **עדכוני ראש המועצה.**

מר ניר ברטל: ערב טוב. אנחנו בישיבת מועצה מס' 41 שלא מן המניין. ישיבה מיוחדת על שלושה נושאים שלא הספקנו שבוע שעבר זה היה? לפני שבועיים, שבוע וחצי. כמה דברים. בלילה בין שישי לשבת תלמידה פה בתיכון, שגרה בשערי תקווה בשכבה ט' נפטרה. ליאן צוברי. אירוע קשה מאוד, בעיה קשה מאוד. ליאן בת בכורה לשתי אחיות יותר צעירות שלומדות ביסודי ברמון. היא נפטרה מאיזשהי מחלה שהיתה כנראה לא מזוהה. התיכון ביום שבת כבר עשה שיחות לתלמידים. חלק מהתלמידים היו בבידוד. הצלחנו לקבל ממשרד הבריאות אישור מיוחד שהתלמידים של הכיתה שלה, שהיו בבידוד, יוכלו להגיע לשעה מיוחדת לבית הספר להיפגש. וכך היה, חלק הגיעו. חלק היו בזום. וגם אתמול המשיכו שעה ראשונה, שעת חינוך, עם הרבה תמיכה של יועצות, גם מבתי ספר אחרים וגם מרשויות אחרות שליוו את הצוות של בית הספר והתלמידים. אירוע לא קל בכלל. מזכיר שכיתה ט' זו שנה ראשונה שלהם בתיכון והם כמעט לא נפגשו השנה פיזית בגלל הקורונה. הם בעצם חזרו לפני כחודש, משהו כזה, פחות או יותר פעם ראשונה. אנחנו גם בקשר גם עם הוועד של שערי תקווה וגם עם מועצה אזורית שומרון, לראות איך אנחנו יכולים לסייע. וכמובן יש פה קשר בגלל שהיא תלמידה פה אצלנו. היא תושבת שערי תקווה, ואני רוצה בהזדמנות זו להשתתף בצער המשפחה. ולהגיד תודה גם לכל צוות התיכון: ענת המנהלת, שאנחנו מיום שישי על האירוע הזה, לאורך כל השבת. ולכל הצוותים החינוכיים בבית הספר ומסביב, שנרתמו ויצרו את השיח הזה לתלמידים ומלווים את התלמידים באירוע הזה. במעבר חד, סליחה, אבל מעבר חד, אני רוצה לעדכן על הסכם פשרה שהמועצה חתמה. הוגשה

למועצה תביעה על סך 900,000 שקל, מחברת נאות דורית, זו חברת פינוי אשפה והגזם שלנו. בסופו של דבר, שורה תחתונה, נחתם הסכם פשרה על סך 800,000 שקל. התביעה היתה מורכבת מארבעה חלקים. אחד, חשבונית על 350,000 שקל משנת 2017 שלא שולמה בכלל לחברה. כ-200,000 שקל חשבוניות משנים 2015, 2016 שפשוט הוזנו לא נכון בסכום נמוך ושולמו בסכום נמוך מהסכום שעליו הם יצאו. עוד 200,000 שקל ב-2017, פשוט קיזזו להם איזשהו פיקס פרייס 17,000 שקל למשך שנה. גם שלא כדין.

מר יוסף הדרי: בדקנו את זה מול הגזבר הקודם,

מר ניר ברטל: שנייה, סעיף אחרון, ועוד 100,000 שקל על קנסות שהוטלו עליהם שלא בהתאם לחוזה. או ללא אסמכתאות נדרשות. לדוגמה, אל תתפסו אותי על הדיוק, אבל לצורך העניין לא יודע, לא פינו פח או משהו – 500 שקל, הטלו עליהם קנס של 6,000 שקל. אז סך הכל הם הגישו תביעה של 800.

אני דיברתי אישית עם שמעון, שהיה מנכ"ל בחלק מהתקופה הזאת. יוסי דיבר עם אריה, שהיה גזבר. וגם קצת בדק ועברנו על החוזים ועל המסמכים. ובסופו של דבר, גם אושר על ידי היועץ המשפטי של המועצה. חתמנו על הסכם פשרה של 800,000 שקל. כשרוב הכספים הם משנים 2016, 2017.

מר יוסף הדרי: 15, 16, 17.

מר ניר ברטל: 15, 16, 17. שכחתי משהו חשוב, יוסי?

מר אלעד כהן: מתי הוגשה התביעה?

מר יוסף הדרי: שנה שעברה.

... מכתב. אי אפשר לבדוק את זה, לפני שהוגשה התביעה.

מר אלעד כהן:

אני יודע שלפני שהוגשה התביעה הם פנו למועצה. בעיקר רועי,

מר ניר ברטל:

המנכ"ל הקודם היה מולם בקשר. אני לא יודע אם הם שלחו מכתב או מיילים.

כי לפי הנתונים שילמת הכל כמעט. 800 מתוך 900, כמעט הכל.

מר אלעד כהן:

כשהגיעו אלי לבחינה המספרים, אחרי התביעה, ישבנו פשוט לראות

מר יוסף הדרי:

את המספרים ופשוט ... גם מול המספרים,

אני אגיד לכם למה זה מקומם. כי החברה לא מבצעת את עבודתה.

גב' אורנה רייטר:

כבר לא השנה. אני מדברת שנתיים וחצי. יכול להיות שאולי לפני זה. מהרגע שאני ערה לזה, לא מבצעת את עבודתה. לא עושה הרמת פחים, לא אוספת גזם. היום לא אספו גזם. אצלנו ברחוב לא אספו גזם, יום שני. הרכב של המועצה בא לאסוף מה שהוא יכול לאסוף. אז אנחנו גם מוציאים כסף, גם החברה לא מבצעת את עבודתה. היו לי שיחות על זה עם רועי מפה לירושלים. של לקנוס אותם ולקנוס אותם ולהעיר להם ולהעיר להם. אז אנחנו עוד משלמים להם כסף. אז הם ...

אז הטענה שלך שלא היה צריך לשלם?

מר ניר ברטל:

לא, הטענה שלי שזה מתסכל שחברה שלא מבצעת את עבודתה,

גב' אורנה רייטר:

המועצה לא קונסת אותה, ככל הידוע לי. אני יודעת שבמשך שנה רצתי אחרי רועי, ורועי אמר 'קשה, מתווכחים איתי, הם רבים איתי, זה לריב איתם כל היום'. בקיצור קשה. לא קנסו אותם. ועכשיו אנחנו משלמים להם כסף. פשוט מתסכל.

מר אלעד כהן:

יש פה גם עוד שאלה מעניינת.

גב' אורנה רייטר:

אני לא יודעת להגיד אם היו צריכים לשלם להם או לא היו צריכים

לשלם להם.

מר אלעד כהן:

יש פה גם שאלה מעניינת. אם היו מתפשרים על חלק קטן או חלק

וזה, אז היה אפשר לבוא ולהגיד שבדקו ועשו וכו'. אבל כשאתה שומע שמשלמים 800 מתוך 900, אני בטוח שזה גם עלה לנו למועצה כסף, למשרד עורכי הדין שייצגו, ו, ו, ו. השאלה אם אותו גורם שבדק, כשהוא היה במועצה, אני לא אנקוב בשמות, יכול להיות שזה פחות עניין אותו אחרי שהוא עזב את המועצה, ואני מקווה שלא שילמנו מחיר יקר על זה.

מר יוסף הדרי:

אני אומר חד משמעית.

מר אלעד כהן:

אתם אומרים שישבו ובדקו.

מר יוסף הדרי:

התיק הגיע אלי בתביעה. אני ישבתי לבדוק את התיק, לבדוק את

הטענות, כי הטענות הן חשבוניות. היו דברים בגוי. אני ברגע שקיבלתי את התיק בדקתי את זה. ניסינו להגיע לפשרה, ניסינו לכופף ידיים. 'בוא, אתה עובד פה, להוריד קצת'. מה שהצלחנו להוריד,

מר אלעד כהן:

מה ההסבר למשל של רועי, סתם, למה לא שולם אז ולמה מאשרים

היום? היה לו איזשהו הסבר? מה הוא אמר? סליחה, גיליתי טעות?

מר יוסף הדרי:

זו לא תקופתו גם. הטענה שכן.

אבל היתה טענה שנשלח מכתב התרעה לפני שנה בערך. הוא היה פה?

מר אלעד כהן:

הוא קיבל את המכתב?

מי?

מר ניר ברטל:

רועי למשל, סתם דוגמה.

מר אלעד כהן:

איזה מכתב התרעה נשלח לפני שנה?

מר ניר ברטל:

אתם אמרתם שנשלח מכתב התרעה.

מר אלעד כהן:

התביעה.

מר ניר ברטל:

נשלח מכתב לפני. אגב, הגיוני מאוד שנשלח -

מר אלעד כהן:

מי אמר שנשלח לפני?

מר ניר ברטל:

אז לא נשלח מכתב לפני?

מר אלעד כהן:

אני לא יודע.

מר ניר ברטל:

סביר להניח שכן. בדרך כלל זה מה ש -

מר אלעד כהן:

מר יוסף הדרי: אני, מתי שקיבלתי את התיק הזה, לא זוכר, באמצע שנה שעברה מתישהו. התחלנו לגלגל את התיק הזה. בדקנו את הטענות אם הן נכונות או לא נכונות. בכלים שיש לי, מהספרים שיש לנו, סתם דוגמה, 351,000 שקל במעבר בין החברה, החברה שינתה את השם שלה מנאות דורית לנאות דורית 2017. היה שם מעבר. חשבונית של 356 או 350 ומשהו אלף שקל לא שולמה.

מר אלעד כהן: אבל שאלתם את רועי למה זה לא שולם למשל?

מר יוסף הדרי: זו לא תקופתו.

מר ניר ברטל: זה לא בתקופת רועי. רועי התחיל ביוני 18'.

מר אלעד כהן: יש לי הרגשה שלאנשים כאן היה פחות אכפת אחרי שהם סיימו לעבוד.

גב' אורנה רייטר: 2016 ...

מר ניר ברטל: רועי התחיל ב-18'.

מר יוסף הדרי: אני התקשרתי אישית לאריה אשכנזי, לשאול אותו למשל על הדברים האלה ועל ה-17,000 שקל וכאלה. הוא אמר לי בדוגרי: 'יוסי, קיזזנו להם. לא הגיע להם קיזוז'. בסופו של דבר צריך להגיע לבית משפט ולבדוק את הטענות, אם אני יכול לעמוד בהם או לא יכול לעמוד מאחוריהם.

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה מס' 41, מיום שני, 03.05.21

טוב, 800,000 שקל. זה נורא מתסכל כי החברה -

גב' אורנה רייטר:

תספרי לי על זה. אתה עובד עם תקציב מסוים,

מר יוסף הדרי:

מה זה אין קשר? מה זה אין קשר? למה לא קונסים אותם?

גב' אורנה רייטר:

אז אני בדיוק אסביר את ה'אין קשר' הזה. יכול להיות שיש קבלן

מר ניר ברטל:

שלא עושה את עבודתו, ועדיין אם לפני שלוש שנים או ארבע שנים לא שילמו לו חשבונית, עדיין צריך לשלם את החשבונית. אני מניח שאף אחד לא מציע שאנחנו לא נשלם חשבוניות בגלל שאנחנו מרוצים יותר או פחות משירותים של ספק.

הנחת היסוד היא שמישהו שזכאי לקבל כסף לא מחכה שנתיים וחצי

מר אלעד כהן:

ושלוש. בדרך כלל. ועצם העובדה שהוא חיכה, זה יכול להוות איזושהי אינדיקציה שכנראה היתה איזושהי בעיה. אני לא מכיר את הפרטים ולכן אני לא יכול להתייחס לזה. אבל מה לעשות, זה קצת העולם שלי. עכשיו הבעיה היא, ואני מקווה שאני לא באמת סתם אומר דברים, שכשגורם נמצא במועצה אכפת לו. אבל כשהוא לא נמצא כבר ולא עובד, פחות אכפת לו. ולתת למישהו שלא מכיר באופן אישי את הפרטים זה בעייתי. ואני מקווה מאוד -

אז למי היית מציע -

מר ניר ברטל:

לא, אני לא בא בטענות. אני רק אומר, אני מקווה מאוד שהקופה של

מר אלעד כהן:

המועצה לא שילמה מחיר יקר על הסיטואציה הזאת. כי קשה לי להאמין שסתם לא שילמו לו.

גם לי היה קשה להאמין.

מר ניר ברטל:

מר אלעד כהן: שנייה, וקשה לי להאמין גם שמישהו שלא משלמים לו עובר על סדר היום יותר מחודשיים שלושה. בעולם שלנו, זה בדרך כלל לא קורה. שמישהו נזכר להוציא מהבוידעם כל מיני חשבונות אחרי שנתיים שלוש, אז כנראה שיש איזושהי בעיה.

מר יוסף הדרי: אלעד, תאמין לי ...

מר אלעד כהן: הביקורת לא עליך, יוסי.

מר יוסף הדרי: אני מבין. אבל אני אומר, אני כתפקידי, 800,000 שקל להוציא מתזרים, תאמין לי, זה קריעת ים סוף, אוקיי? כשאני חוטף סטירה כזאת על שנים שעברו. אתה יודע, שנים שעברו נסגרו בלי גירעון וסבבה, אבל הנה, יש דברים שלא שולמו. אתה חוטף סטירה כזאת, אתה מגיע עכשיו.

כשהנתונים כאלה מובהקים, 350,000 שקל, אני אתן לך דוגמה עם אנג'לה, אומרת לי 'כן, כן, אני אגיד לך בדיוק את הסכום, אני אוציא לך את זה תוך שנייה, כי אנחנו כאילו לא שילמנו את זה'. אני שואל אותה, 'תגידי, מה זה 17? אתה רואה שמכירים את החומרים האלה ואתה אומר כאילו למי העלמתם את החומרים? בסופו של דבר זה יחזור אלינו. אין לי מה להגיד.

מר ניר ברטל: עוד מישהו לעניין הזה? דרך אגב, לגבי מה שאמרת שהחברה לא עושה את עבודתה, לפעמים קורה שהמשאית רוצה לבוא, להיכנס לאיזה רחוב לפנות, ויש איזה רכב חוסם. קורה לא מעט. אנחנו מנסים ליצור קשר עם בעל הרכב, לפעמים לאתר את הטלפון מתקשרים למשטרה בשביל לאתר את המספר. מתקשרים ובסוף אם יש מישהו שחונה לא כמו שצריך, אז המשאית לא יכולה לאסוף. יכול להיות שזה מה שקרה -

גב' אורנה רייטר: לא, לא, לא. זה מעבר. אני מדברת על שנתיים וחצי של מעקב. ניר,

אתה יודע בדיוק על מה אני מדברת. אני מדברת על זה שאוספים מהבתים וזורקים זבל. אתה אפילו אישית באת ואספת את הזבל וזה לא היה מספיק חמור, לדעתך. אני מדברת שנכנסים ולא לוקחים חלק. אני מדברת שמעבירים מפח לפח ומשאירים ברחוב זה. אני לא מדברת על הקטע שחוסמים, במקרה ברחוב שלנו יש בעיה, פתרו אותה עכשיו.

נכנסת המשאית איסוף של הזבל, המשאית גזם לא נכנסת. למה? ככה. אז אני בקשר עם דושי, אני פותחת תלונות. או שבאים, או ששולחים, כל הדברים האלה עולים כסף. כשאתה עושה במיוחד, כשבא רכב לאסוף את שני העלים אצלי בבית, משלמים לו כסף נוסף. לא מדברת על הנאות דורית. צריכים לגבות את זה. זה הכל. כל הכעס שלי, כל ההתעקשות שלי היתה, אם הם לא עושים הרמת פחים, ולפי ההסכם יש X כסף, לא יודעת,

מר ניר ברטל: 3.60,

גב' אורנה רייטר: 3.60, על כל הרמת פח, תורידו להם. אני שולחת לכם צילומים שהם

לא מרימים פח, במשך שבועות לא מרימים פח.

מר ניר ברטל: מאה אחוז.

גב' אורנה רייטר: זהו. זה מה שאני אומרת.

(2) פאנלים סולאריים – פתיחת תב"ר ואישור הלוואה 2.5 מיליון, אישור הלוואה מבנק לאומי
עד ריבית קבועה 1.85%.

מר ניר ברטל: נעבור לנושא הבא. הנושא הראשון שלנו זה הפאנלים הסולאריים, נכון? אני אגיד רגע מה אני זוכר. פעם רביעית אני חושב שאנחנו מדברים על הנושא הזה. בישיבה הקודמת סיכמנו שנעביר איזשהו מסמך נוסף שמשווה בין שלושת החלופות. עבר, נכון? ואת רשימת המבנים שבהם תהיה התקנה ראשונה. גם עבר. מישהו רוצה להגיד? לשאול? מעולה. אז בואו נצביע.

מר אלעד כהן: יש הבדל בין שאלה לבין מה שכל אחד מביע דעה.

מר ניר ברטל: אז בבקשה. זה הזמן.

מר אלעד כהן: מישהו רוצה להתחיל?

גב' צדוק תמר: כן. אורנה ואני עיינו בחומרים שהעברת בזמן הקצר שעמד לרשותנו, הקצר מאוד. בניכוי שבת, היה עוד יותר קצר. ובכל זאת, מאחר וכבר יש לנו מיילז' בנושא הזה, והרבה שעות שיחה, אז חשוב לי להגיד את הדבר הבא. אנחנו תומכות בפרויקט, הוא פרויקט חיובי, הוא ירוק. אין צורך להכביר מילים שהפרויקט הוא טוב. אנחנו רצינו להתייחס לנושא של ההלוואה. או ליתר דיוק לאופן מימון של הפרויקט. שבאמת היתה איזושהי התלבטות, ועל פניו אפשר להבין מתוך מה ששלחת שהאפיק שאתה מכוון אליו הוא הרווחי ביותר. עכשיו, המחשבות שלנו לקחו את הדבר הזה בחשבון אבל לא רק את השיקול הזה. אני אתחיל אולי מהסוף ואני אתן את הנימוק, בקצרה. אנחנו חושבות שהדבר הנכון לעשות זה ב-BOT. משני נימוקים. הנימוק הראשון, הוא הנושא של עומס מלוות. הפרויקט הזה שאנחנו מאוד רוצות שהוא יקרה, אין לנו מפה בעצם של הפרויקטים התשתיתיים שלפנינו, כמו מבנה קבע למועצה. אולי אנחנו צריכים לעשות מבנה זמני. אנחנו עוד לא העלינו את הנושא הזה לדיון. יש לנו נושא של שיפוץ בגוונים. כן יעלה לנו, לא יעלה לנו. אנחנו עוד לא יודעים מה לפנינו.

יש לנו את הנושא של בני עקיבא, המבנה לבני עקיבא. זה משהו שכן מדובר כבר הרבה זמן, איזשהו רצון לעשות שם איזשהו שדרוג, ואני חושבת שלהתחיל מפאנלים סולאריים, לקחת הלוואה לפאנלים סולאריים, בלי שיש לנו תמונה כוללת, אני חוששת שזה לא הדבר הנכון לעשות. על מנת שלא נגיע, אני גם מניחה אנחנו גוררים עומס מלוות מאחור על אירוע עבר. והדבר הזה גורם לנו לחשוב שזה לא הדבר הנכון לעשות.

למה לא השכרה אז?

מר ניר ברטל:

אפשר השכרה. השיקול השני, הנימוק השני שבגללו חשבנו שיותר נכון לעשות BOT, זה החשש שלנו מהניהול העצמי הזה. זה לא הצד החזק שלנו פה. ראינו את זה עכשיו בסיפור של הביוב, הדברים שאלעד הציג בישיבה הקודמת. ואנחנו מוטרדות מזה. ואנחנו בוחרות לא לראות את הפרויקט הזה אך ורק דרך השיקול הכלכלי. אנחנו מעדיפות להרוויח בו אולי פחות, שהיישוב מבחינה כלכלית ירוויח אולי טיפה פחות, אבל נהיה במקום יותר בטוח ונמצער סיכונים.

איך BOT והשכרה יותר בטוח?

מר ניר ברטל:

מכיוון שזה בידיים של גורם מקצועי ולא שלנו.

גב' צדוק תמר:

גם ההתקנה בבעלות המועצה זה גורם מקצועי מתקין.

מר ניר ברטל:

מי מפקח על כל הדבר הזה?

גב' צדוק תמר:

אתה רוצה להתייחס לזה, מי עושה את הפיקוח?

מר ניר ברטל:

אבל למה באמצע הדברים? סיימת?

מר אלעד כהן:

כן, זה בסדר. בגדול אמרתי את מה שיש לי להגיד.

גב' צדוק תמר:

החברה ששכרנו ללוות את הפרויקט, בעצם בשלב הכתיבה של

מר שלמה אפרתי:

המכרז, עוד לפני, בשלב הסקר שנעשה, בהחלט יש לה גם ליווי מקצועי של התקנות בעצמה. אז יש לנו גורם מפקח שמפקח על ההתקנות בעצמה. חלק מהפרויקט.

מישהו שעושה -

מר ניר ברטל:

כן, עושה הרבה עבודות כאלה בהרבה רשויות אחרות.

מר שלמה אפרתי:

ודרך אגב, אם עושים השכרה או BOT אז אין מפקח מטעם המועצה.

מר ניר ברטל:

תתני לו את הגג, אלא אם כן את קובעת שכן, אבל זו אותה רמת פיקוח.

ברגע שאתה אוגד את הכל בהתחייבות חוזית מול יזם שבא ועושה את

גב' צדוק תמר:

זה ב-BOT, החוזה אמור להכיל באמת את כל תחומי האחריות לכל מיני מצבים שונים ומשונים וזה נראה לי יותר בטוח בצורה כזאת.

היקף האחריות בחוזה BOT הוא חוזה התקנה בבעלות המועצה,

מר ניר ברטל:

אותו דבר.

מר אלעד כהן: זה ממש לא אותו דבר.

מר יוסף הדרי: סליחה, חברים, סליחה רגע. אתם מדברים על BOT, אני חייב להגיד.

מר אלעד כהן: יוסי, סליחה. אולי כדאי שתגיב אחרי שכולנו, חבל, זה פשוט קוטע.

מר ניר ברטל: יוסי, מה רצית להגיד?

מר ניר ברטל: ה-BOT לא רלוונטי לשולחן. אני אסביר את זה באמת. כי אני לא

רואה את משרד הפנים מאשר דבר כזה. אני אומר -

גב' אורנה רייטר: משרד הפנים אישר למועצה אזורית עמק חפר. משרד הפנים לא

יודעת אם אישר, אבל צריך לאשר לכנסת.

מר יוסף הדרי: לכנסת הוא לא צריך לאשר. אבל הוא אישר לעמק חפר BOT של

פוטוולטאים?

מר אלעד כהן: כן.

גב' אורנה רייטר: היה שם מכרז בסוף 20'.

מר יוסף הדרי: בסדר. אני אברר את זה. אבל בעיקרון הם לא נותנים אם זה גגות

קיימים.

אז למה זה עמד כאופציה? כחלופה?

גב' צדוק תמר:

אתם ביקשתם לראות את כל החלופות.

מר ניר ברטל:

אתה טוען שזאת לא חלופה.

גב' צדוק תמר:

אמרנו את זה בישיבה הקודמת.

מר ניר ברטל:

רק לבנייה זה חלופה.

מר יוסף הדרי:

את סיימת?

מר אלעד כהן:

כן.

גב' צדוק תמר:

אני לא אחזור על מה שתמר נגעה, אבל ככה בקצרה. אני אישית בעד

מר אלעד כהן:

הפרויקט. המחלוקת, ככל שתהיה, תיכף נשמע את העמדה של כל החברים, היא על הדרך. איך מממשים אותו. ובאמת הוצגו לנו שלוש חלופות. ככה בקצרה חלופה אחת דיברה על ביצוע עצמי, שחייבה הלוואה של 2.5 מיליון ₪. חלופה שנייה דיברה על BOT, זאת אומרת יזם לוקח על עצמו את כל ההתחייבויות הכספיות, מבצע בעצמו, נהנה מהתשואה עד נקודת זמן מסוימת. מנקודת זמן מסוימת המועצה היא זו שנהנית מהתשואה. אם כי בחלופה עשו איזה משהו ככה קצת משולב, אבל זה ה-BOT הקלאסי. והחלופה השלישית היא למעשה השכרה של הגגות. אני חושב

שהחלופה הראויה זה דווקא החלופה של ה-BOT, שבעיני היא מהווה איזון בין שלושת החלופות. ואני אסביר מדוע. תמר התייחסה לעניין עומס המלוות. כן, עומס המלוות פה הוא קריטי. הוא קריטי בשני מובנים, בשני ערוצים. בערוץ הראשון הוא הערוץ התזרימי. מה זה הערוץ התזרימי? ברור שגם לפי כל התחשיבים הכלכליים שהוצגו, המועצה תתחיל ליהנות, במרכאות, מהתשואה ולא תצטרך לשלם, שימו לב, אני מדבר על הפן התזרימי ופחות הרווחי, רק אחרי שיחלפו כמה שנים טובות. למיטב זיכרוני זה אחרי חמש או שש שנים, לפי התוכנית הכלכלית שהוצגה. אז מבחינה תזרימית המועצה תצטרך לממן כמה שנים את ההלוואה.

סליחה, אני לא הצלחתי להבין את הטענה הזאת.

מר ניר ברטל:

אני אסיים ותשאל כל מה שאתה רוצה. אל תפריע לי באמצע, זה

מר אלעד כהן:

ממש קוטע את חוט המחשבה.

זה לא היה ברור. רק כתבו לי שלא שומעים טוב. איש הסאונד שלנו,

מר ניר ברטל:

שומעים טוב את כולם? אלעד, אתה דווקא ביקשו שתרחיק.

להרחיק או להיות מורחק? רק להרחיק? אין בעיה.

מר אלעד כהן:

זה כבר ניסינו, לא הלך.

מר ניר ברטל:

היית פחות מצוין בזה. אז א', אנחנו יודעים שלמועצה יש הלוואות,

מר אלעד כהן:

סדר גודל של 15 מיליון ₪. והמועצה כבר משלמת הלוואות. ברור שכל תוספת של הלוואה בוודאי מה

שנקרא "תכביד" במירכאות, את הנטל התזרימי. זה במישור האחד. עכשיו אני רוצה גם להזכיר לכולנו שבמקרה הקונקרטי הזה, אנחנו לא מדברים על משהו שהוא מאסט לקחת הלוואה. יש מקרים שאין לך ברירה. אם אתה צריך להשקיע כספים בבית ספר, אין לך דרך לממן את זה. אתה לא יכול לעשות BOT בשיפוץ בית ספר. אתה גם לא יכול לעשות BOT, הזכרת את בני עקיבא? בני עקיבא. או בנייה של מבנה ציבורי כזה או אחר. זה לא המקרה שלנו.

הדבר הנוסף, מי שמכיר את הצורה שבה משרד הפנים בוחן לאשר או לא לאשר הלוואות יודע שיש גם גבול לכמה משרד הפנים נוהג לאשר הלוואות. ויש פחות או יותר קנה מידה שאנשי המקצוע מכירים והוא כזה. משרד הפנים נוטה לא לאשר בדרך כלל הלוואות שמעבר למשהו כמו 40, 50 אחוז מהיקף התקציב השוטף של המועצה. בנוסף לכך, נהוג להקצות משהו כמו 15, 20 אחוז מהתקציב השוטף לצרכי כמובן הלוואות, לבלתי"מים.

למשל, מקרה קלאסי שהיה באורנית ב-2013, 2012, קמים בבוקר, נופל קיר, צריך עכשיו לקחת הלוואה כדי לממן את כל מה שהיה שם. אז מדובר בסדרי גודל של 15, 20, 25 אחוז, תלוי בשמרנות. יש לנו כבר הלוואות, סביבות בערך של 15 מיליון ₪. אם נלך לפי הפרמטרים האלה, יש לנו בסל רעיוני אפשרות לקחת הלוואה של 3, 4 מיליון ₪, אולי קצת יותר, בגדול.

עכשיו, כמו שאמרה תמר, ובצדק, יש לנו מספר אתגרים שמחכים לנו מעבר לפינה, שכנראה נצטרך לקחת הלוואה. הראשון, כל הסיפור של הביוב והמים. אתה נגעת בזה בישיבה הקודמת. כמה כסף נצטרך להשקיע. הדבר השני הנוסף, זה מבנה הקבע למועצה. שם מדובר בהרבה הרבה מאוד מיליונים אם וכאשר נלך למסלול הזה. הדבר השלישי, כפי שתמר אמרה, זה בית ספר גוונים. אתה בעצמך הוצאת הודעה להורים שכדי להיעתר לכל הדרישות, צריך להשקיע נדמה לי 2.5 מיליון ₪. אבל גם אם אנחנו מדברים על סכומים יותר נמוכים, עדיין נצטרך לממן את זה בהלוואה. אז במובן הזה, כשאתה יודע שיש לך מגבלה מסוימת, ויש לך נתונים מסוימים, השאלה שאתה צריך לשאול את עצמך, האם זה ראוי, בנסיבות האלה ובקונטקסט הזה, לקחת את ההלוואה.

עכשיו, זה שרשויות אחרות אולי מעדיפות את האופציה הזאת, אולי מעדיפות את האופציות

האחרות, בעיני זה לא נימוק. כי אנחנו צריכים לבחון מה היא החלופה המתאימה למקרה שלנו. מה היו השיקולים בפני רשויות אחרות, שהחליטו בסופו של דבר לעשות או לא לעשות, אותי זה קצת פחות מעניין.

עכשיו, תמר נגעה בנקודה מאוד חשובה. חברים, יש יתרונות וחסרונות מכל חלופה. זה שבחלופה של הבנייה העצמית אנחנו אמורים במירכאות, לפי התחשיבים, "להרוויח קצת יותר" או יותר, לא משנה איך נקרא לזה, לא צריך להתבשם מזה יותר מדי. כי בחלופה הזו של הבנייה העצמית, לא ה-BOT, אנחנו מממנים הכל ואנחנו גם לוקחים את הסיכון בכל.

כי כולנו יודעים, חברים, שכל פרויקט כלכלי כזה או אחר, אתה יכול לשבת ולעשות תחזיות כאלו ואחרות, אבל תחזיות יכולות להתממש באופן מלא, יכולות להתממש באופן חלקי, והיו מקרים שגם לא התממשו בכלל. ולכן לא צריך להתבשם. אנחנו צריכים לדמות. נדמה לי שאת, אורנה, באת ואמרת שאנחנו צריכים להתנהג כמו ועדת השקעות. ועדת השקעות בוחנת סיכונים, יתרונות, חסרונות, ומקבלת החלטה.

אני חושב שבמקרה הזה אנחנו צריכים לאמץ גישה יותר שמרנית. והגישה היותר שמרנית אומרת אוקיי, אנחנו רוצים ומוכנים לסכן פחות, אבל בידיעה ברורה שאנחנו עשויים מה שנקרא לוותר על רווח גדול יותר, אם וככל שהוא בכלל רלוונטי ומעשי. אגב, בתחום הכלכלה או החישובים קוראים לזה פרמיית סיכון, ניר. אתה איש כלכלה וגם יוסי בוודאי מכיר וכולנו מכירים. משקיע שמסכן יותר מצפה להרוויח יותר, אחרת הוא לא היה מוכן לסכן.

אני חושב שצריך פה לאמץ גישה שמרנית. עכשיו רק כמה נקודות ככה קטנות, כדי שנבין על מה אנחנו מדברים. עד כמה התחשיבים האלו לא צריך להתבשם מהם. הציגו לנו בישיבה הראשונה או השנייה, אני כבר לא זוכר, עלות משוערת של 2.5 מיליון ₪, לצורך המימון העצמי. לפי הטבלה שהוגשה לקראת הישיבה האחרונה, זה כבר קפץ ל-2.8 מיליון ₪. זאת אומרת התווספו 300,000 ₪,

לא, זה לא -

מר ניר ברטל:

מר אלעד כהן: שנייה, זה מה שמופיע בטבלאות.

מר ניר ברטל: אבל תקרא את ההערה,

מר אלעד כהן: שנייה. ככה תוספת, מה שנקרא שינוי קטן, ראו לאן זה מוביל. עכשיו אני אתייחס לעוד שני דברים שגם ראוי לקחת אותם בחשבון. כל הבסיס הכלכלי, כל התחשיב הכלכלי של הבנייה העצמית, או חלק נכבד ממנו, מבוסס על זה שהמועצה אמורה לקבל חלק מהכספים דרך מענק האיזון, מה שנקרא. הבעיה היא שאנחנו כרגע יכולים רק לנחש ולשער ולקוות שהמציאות שקיימת כרגע תהיה בדיוק אותה מציאות שתהיה לאורך 25 שנים. אבל הדברים ממש לא מוחלטים.

מר ניר ברטל: 15.

מר אלעד כהן: התחשיב שלך, האופק שלו היה 25.

מר ניר ברטל: אבל מענק האיזון הוא ביחס להלוואה, לא ביחס -

מר אלעד כהן: זה לא משנה. אני מתייחס לכל התקופה.

מר ניר ברטל: כן משנה.

מר אלעד כהן: בוא, ניר, אתה יכול אחר כך להגיד מה שאתה רוצה. זה קוטע לי את חוט המחשבה. שוב פעם, סתם דוגמאות קטנות של דברים שהם א' קיימים, ב' הם לדעתי מעבר

לפינה בהקשר של התחשיבים ושינויים שיכולים להיות. היינו מעמד סוציו אקונומי 8, עלינו ל-9. כבר זה משפיע. אנחנו גם יודעים, ויוסי יכול להגיד לי לא, אבל מה לעשות שאני גם בוחן את המספרים, אני גם רואה, שלא מקבלים גם את כל הסכום שמופיע בתחשיב של המענק איזון, וכבר התייחסתי לזה בישיבה של תרבותא, חבל להרחיב במילים בעניין. \

נקודה נוספת, אנחנו נמצאים גם בפתחו של משבר כלכלי. וברור, או לפחות סביר להניח שכשתוקם הממשלה יוטלו גזירות. אני מרשה לעצמי להניח שאם משרד הפנים ומשרד האוצר מה שנקרא יקשה על הרשויות, אז הוא כמובן יקשה על הרשויות החזקות ולא על הרשויות החלשות. אני מניח שזה יבוא לידי ביטוי גם במענק האיזון, שאם בודקים בציר הזמן מה קורה באורנית, רואים שזה כמובן הולך וקטן בציר הזמן. ולכן, אני לא הייתי יותר מדי מתבשם מהנתונים שמציגים בתחשיב. אני גם לא הייתי יותר מדי מתבשם מזה שלכאורה בתחשיב של הבנייה העצמית אנחנו אמורים להרוויח יותר. תמר נגעה בזה. אני גם נגעת בזה.

ואני חוזר ומדגיש, חברים. מה שטוב לרשויות אחרות, פחות טוב לנו. אנחנו צריכים לבחון את זה בצורה עצמאית ובמנותק ממה שאולי עושים או לא עושים ברשויות אחרות. אגב, זה נכון שבאמת הרבה רשויות הצטרפו לפרויקט של הפאנלים הסולאריים בשנה שנתיים אחרונות, במובן הזה אנחנו לא חריגים. נדמה לי שרוב הרשויות כבר בתוך העניין הזה, אבל אותנו מעניין כמובן מה קורה איתנו. עכשיו, ניסו לבוא ולהגיד, אגב, גם באמת בטבלת חלופות זה מופיע, וגם יוסי התייחס, חברים, יש קשיים לממש את זה. קשיים רגולטוריים. עם כל הכבוד, אני פחות מתרשם מהעניין הזה. חזקה על הגורמים במועצה שידעו לעשות את העבודה במקצועיות, ברצינות, כדי שנקבל את האישורים האלה הכי מהר שבעולם, ועובדה היא שרשויות מקבלות אישורים ל-BOT. הכל עניין של להתאמץ, של נחישות ושל קשרים. אגב, אמרת ניר שיש לך קשרים, למיטב זיכרוני. בתקופת הבחירות אמרת שיש לך קשרים ברשויות, משרד האוצר. הנה ההזדמנות שלך לממש את האמירה הזו שלך ואכן להשיג לנו את אותו אישור מיוחד.

עכשיו, אני לא אחזור על מה שאת אמרת. גם אותי, תמר, הסיפור של השוני בין רמת הפיקוח והניהול

והמקצועיות שצריך בכדי ליישם,

מר דורון טישלר: לבנות?...

מר אלעד כהן: לא, המועצה לא צריכה לבנות. אבל מישהו צריך לוודא שהדברים נעשים כמו שצריך.

***** מר שלמה אפרתי יצא מהדיון *****

מר אלעד כהן: רמת המקצועיות והזמינות, וחבל שהמנכ"ל לא שומע את זה, כי הוא זה שמטילים עליו את העניין הזה, שוב פעם, מקצועיות, זמינות, שצריך לפרויקט של הבנייה העצמית, הוא הרבה יותר גבוה מאשר שתי החלופות האחרות. כי בחלופה הראשונה של הבנייה העצמית, חברים, כל טעות, תקלה, כל חוסר שהמכרז או התחשיבים או לא יודע מה לא עלה בזמן, המועצה תשלם. ואנחנו יודעים איך פרויקט מתחיל ואיך פרויקט נגמר.

בעוד שבפרויקט של BOT אתה בא ואומר ליזם 'אדוני, אתה לוקח את זה, אתה עושה הכל, אתה עושה בעצמך, אתה גורם לכך שהמערכת תהיה פעילה למשך X שנים, עד שמגיעה נקודה שבה זה עובר'. אגב, אולי כדאי להזכיר למי שלא מכיר, אנחנו מכירים אבל אם יש מישהו שצופה בנו, כל הרעיון של BOT זה שהיזם עושה הכל, מממן הכל, ובחלוף פרק זמן מסוים, המערכת עוברת אליך,

***** מר שלמה אפרתי יצא מהדיון *****

מר דורון טישלר: קח את דוגמת כביש 6.

מר אלעד כהן: כן. מערכת עוברת אליך ואתה נהנה. ולכן ברור שכשנותנים ליזם לעשות הכל, בתקופה לא קצרה, ברור שכל מה שיוחסר ויהיה צריך לוודא שיהיה, בכדי שהמערכת תעבוד, והוא ישא בזה. לא אתה. אגב, אותו דבר לגבי מה שנקרא השכרת גגות. וזה שונה, שוב פעם, מהאופציה שדיברנו עליה והיא בנייה עצמית. אני לא עכשיו אתחיל להיכנס לקרביים של כל

התחשיבים, אבל לא כל כך ברור אם התייחסו לעניין של האיטום, לעניין של החשמל, לאיכות הרכיבים. יש פה כל כך הרבה גורמים, שכל סטייה הכי קטנה בהם תעלה למועצה כסף. גם, לא צריך ללכת רחוק. אנחנו יודעים בארץ בכלל, שפרויקט מתחיל ב-X, ולצערנו במקרה הטוב הוא נגמר ב-20% יותר. במקרה הפחות טוב נגמר גם באחוזים הרבה הרבה יותר גבוהים.

במקרה של בנייה עצמית, מי שיצטרך לממן את זה זאת תהיה המועצה, מה שכמובן ישנה את כל התחשיב. במקרה של BOT והשכרת גגות, מי שישא בזה זה אותו יזם שכמובן יבנה בעצמו את הדברים. עכשיו, ניר, הכל מתחיל ונגמר בעמדה הבסיסית. האם אתה, כולם, שמרנים, פחות שמרנים, מוכנים לסכן, לא מוכנים לסכן. זאת דילמה, אגב, שנמצאת לא רק במגזר הציבורי. כל אדם שנדרש להחליט מה הוא עושה עם הכסף שלו, יש לו מגוון אפשרויות. אפשרות אחת היא השקעה סולידית, פק"מ בבנק. מישוהו אחר הולך למניות סולידיות. מישוהו שלישי לאפיק הרבה פחות סולידית. ויש כאלה שגם הולכים להשקעות מטורפות. אופציות וכו' וכו'. ולכן, זה בהחלט לגיטימי שכל אחד מהאנשים רואים אחרת ומתבוננים אחרת על מידת הסיכון שצריך או לא צריך לקחת בפרויקט הזה. כי אם מישוהו יבוא ויגיד שבפרויקט הזה אין סיכון, הוא פשוט טומן ראשו בחול.

אז יכול להיות שאתה, ניר, חושב שאין סיכון או שאתה מוכן לקחת בחשבון או את הסיכון הזה. אני חושב אחרת. אני אגב נוהג לא רק בגישה הציבורית שלי, גם בכספי שלי. זה עניין של גישה. לא צריך לבטל אותה. צריך להבין אותה. לא בהכרח להסכים לה, אבל להבין אותה. ולכן, אני אבקש שהמועצה, מליאת המועצה, תאשר דווקא את ההצעה של ה-BOT.

יש לי הצעת החלטה שאני אשמח מאוד אם היא תאשר אותה. היא לוקחת בחשבון את כל מה שדיברנו כרגע, אבל היא מכניסה עוד שני אלמנטים שהם מאוד חשובים בעיני. והם למעשה להוסיף להצעת ההחלטה, בהנחה, שאני מקווה שלפחות שהצעת או חלופת ה-BOT תיבחר, את זה שהמועצה תשכור קונסטרוקטור ומפקח חיצוני שלנו, שהיזם הוא זה שישא בעלויות של זה.

אנחנו מוכנים להוציא כסף בכדי שכולנו נהיה, מה שנקרא, רגועים ושלווים שמא חלילה מישוהו, אותו יזם, החליט לעגן פינות ברכיב כזה או אחר, כדי להוזיל בעלויות. אני חושב שהביטחון

והבטיחות של הילדים שלנו יסכימו איתנו כולנו שווים את העלות של העניין הזה. וזו ההצעה שאני אציע. אתם רוצים שאני אקריא אותה כרגע, ניר? או שבסוף הדיון?

מר ניר ברטל: בסוף הדיון.

מר אלעד כהן: סוף הדיון. אוקיי. אני סיימת.

מר ניר ברטל: אלא אם כן באת מוכן מראש וכאלו, אתה באת בלי בעצם לא רוצה לשמוע ולערוך באמת דיון, קיבלת כבר החלטה מראש.

מר אלעד כהן: מה לעשות ששלחת דף חלופות, ומה לעשות שאנשים הם קצת יותר רציניים ממה שאתה חושב. אני לפחות, אני כמוכן לא מדבר בשם אף אחד. ישבתי, קראתי, התעניינתי, בחנתי, התלבטתי. אני מבטיח לך שאם יהיה איזשהו משהו דרמטי, אני עם ראש פתוח. בוא נראה אם אתה מביא משהו דרמטי שהוא לא נלקח בחשבון במסגרת הנימוקים. אני רק אגיד. אל תחזרו לי על הטענות שאי אפשר לקבל אישור לזה. אל תחזרו לי עם הטענות שזה הרבה פחות רווחי. את זה אנחנו כבר יודעים. זה נלקח בחשבון.

מר ניר ברטל: אז איזה טענות נשמע?

מר אלעד כהן: אני לא יודע. בוא תגיד אתה. אל תחדש לי דברים שמעבר למה שכבר כתובים בדף החלופות. כי את זה שמענו. על זה, אני לפחות, לא רוצה לדבר בשם אף אחד, על זה כבר התלבטתי. בוא נשמע אם יש לך דברים חדשים. תודה.

מר ניר ברטל: בבקשה. יוסי.

מר יוסף הדרי: כמה דברים. אני רשמתי לי נקודות לפי סדר הדברים. דבר ראשון לגבי תזרים. אני לא מצליח להעלות בדעתי פרויקט אחר שהתזרים פה הוא הכי פשוט מסיבה מאוד פשוטה. אם הייתי לוקח הלוואה לשבע שנים, שמונה שנים בערך, אז היה שקל מול שקל מה שאני מקבל מחברת חשמל ומשלם כנגד ההלוואה. ההלוואה פה נלקחת ל-15 שנים והחזר של ההשקעה הוא בשבע שנים. זאת אומרת שמהחודש הראשון, הרי לוקח להתקין את הפאנל, לצורך העניין, חודשיים. אוקיי? חודש אחרי זה אני כבר מקבל כסף מחברת חשמל. זאת אומרת המימון שלי פה הוא בעצם לחודשיים, ואז אני מתחיל לקבל חזרה את הכסף שאני משלם,

מר ניר ברטל: לא, אבל התשלום של לספק הוא אחרי התקנה.

מר יוסף הדרי: בסדר, גם, אחרי התקנה, לוקח חודש. בוא נגיד שיש שוליים, חודשיים מימנו את ההלוואה הזאת. ולאחר מכן אתה מתחיל בעצם לקבל כסף פר חודש. וחברת החשמל מממנת את ההלוואה הזאת. בזה שבנינו עוד נשארו לי כמה שקלים בצד, כדי שיהיה לי איזשהו גרייס לראות שאני לא שקל על שקל. אז מהבחינה התזרימית דווקא אני רגוע בסיפור הזה. זה הפרויקט היחידי שאני מצליח להעלות בדעתי שהוא רלוונטי. אבל סליחה רגע, לפני שאני עונה לאלעד, תמר. אמרת שפיס חשוב לך. להזכירך, כמה שזכור לי, באמות מידה,

מר ניר ברטל: לא פיס, בני עקיבא.

מר יוסף הדרי: בני עקיבא. באמות המידה של מפעל הפיס יש חצי מיליון שקל לבני עקיבא. כמה שאני זוכר, צבענו את זה שם לבני עקיבא.

גב' צדוק תמר: אוקיי.

מר אלעד כהן: וכמה יעלה הפרויקט?

מר יוסף הדרי: אני לא יודע. אני אומר מה שיש לפני. אני לא יודע מה רוצים לעשות עם זה. אני מראה את מה שיש לפני. לגבי עומס המלוות שיש לנו, או מלוות איך שזה נקרא. כיום אנחנו עומדים על 24% עומס מלוות. המדינה נותנת לנו עד 50% בלי בעיה. אפשר להשיג עוד 10%, אבל לא רלוונטי, אני לא רוצה להגיע לשם.

מר אלעד כהן: מה עם בלת"ם -

מר יוסף הדרי: שנייה רגע. בעוד שנתיים מהיום, ב-2023 אנחנו יורדים מעומס מלוות של 24% ל-17% מכיוון שיש לנו ארבע הלוואות גדולות שצריכות להיגמר. זאת אומרת אנחנו יורדים ל-17% חזרה. יש לנו מרווח לעשות את הדבר הזה. לפי דעתי, פרויקטים כאלה הם פרויקטים שכדאי לקחת הלוואות בשבילם, כי בסופו של דבר, בעוד כמה שנים תהיה לך הכנסה בערך של חצי מיליון שקל כל שנה, כמה שזכור לי לפי התחשיב, הוא לא לעיני, שגמרת.

מר אלעד כהן: מה עלות של המבנה קבע?

גב' אורנה רייטר: אחרי שש גם BOT מחזיר לך. BOT זה בדרך כלל שבע עד שמונה שנים. אחרי שבע שנים אתה מקבל -

מר יוסף הדרי: חבריה, תנו לי בבקשה, ברשותכם, אני עובר על כל הנקודות. גם עם BOT ועל הכל. רשמתי בפני את ההערות של אלעד ואני רוצה לענות לפי הסדר. אוקיי? ככה שב-

2023, בערך, גם אם את לוקחת את ההלוואה עכשיו, למענקי איזון לוקח שנתיים עד שמתעדכן. זאת אומרת שזה יגיע לנו בדיוק בזמן שאנחנו ירדנו ל-17% וזה ייכנס טוב. אני אישית חושב, ברמה המקצועית, שצריך לשמור כל הזמן על 25% הלוואות שקיימות לך. כי אם לא, חבל על הכסף, כי אתה לא מקבל אותו מענק איזון

לגבי מבנה קבע שדיברתם. מבנה קבע, לפי דעתי, דווקא זה קלאסי ל-BOT. ורוב המועצות שעשו מבנה קבע בשנים האחרונות, שלא לקחו כספים, הלכו ל-BOT ולא להלוואות. כמה שידוע לי, יש את בית אל שנפרד. אבל סתם דוגמה אפשר לראות בקרית ביאליק לנושא. עשו פרויקט ממש נפלא. בנימין. קרית ביאליק עשו פרויקט ממש מעניין, ביחד עם משרדים שהמשרדים מושכרים לחברה. בשטח חום. משהו מאוד מעניין. ושם דווקא BOT אני חושב שהוא קלאסי לדבר הזה. כי גם על המבנה עצמו יש תחזוקה למשך שנים. והפחת בתחזוקה הוא הרבה יותר גדול עם השנים. לכן במבנה של מועצה, אם היה דיון פה על מועצה הייתי דוחף ל-BOT דווקא ולא לשום דבר אחר.

מה עם מבנה זמני? מה עם כל הנושא של ביוב?

גב' אורנה רייטר:

אורנה יקרה. תביאי לי לסיים, אני אשמח לענות. תביאי לי פשוט, אני

מר יוסף הדרי:

בדברים שרשמתי לי. לגבי בית ספר גוונים. בית ספר גוונים, לא סוד, בית ספר ישן. צריך לזכור בסופו של דבר, מי שאחראי על מבנים של החינוך זה לא מועצות, זה משרד החינוך. הוא מממן אותם והוא צריך לתת את הכסף. זה לא הגיוני שאנחנו נכניס את היד לכיס של התושבים, כשמשרד החינוך צריך להביא את הכסף.

משרד החינוך לא מביא כסף, מה לעשות?

גב' אורנה רייטר:

צריך לשבת לו, אנחנו יושבים עליו, שיביא את הכסף.

מר יוסף הדרי:

ולא מביא כסף. אז אתה תיתן לתקרה ליפול?

גב' אורנה רייטר:

השוטף אני צריך להחזיק. אבל אם אנחנו מדברים על להחליף את

מר יוסף הדרי:

המבנה הזה, המבנה הזה הוא כבר בן 25 שנה, כמה שאני יודע. צריך לשבת לקבל מבנה אחר במקומו. אין פה, גם אם עכשיו, זה בדיוק מה שעם המבנה מועצה. התחזוקה רק תגדל לנו. אנחנו רק משקיעים שם יותר ויותר כסף. הגיע הזמן שמשרד החינוך יביא פה בית ספר חדש, מבנה חדש. זה קרה עכשיו בקרני שומרון. דרך אגב, קרני שומרון זה נפל עליהם כרעם ביום בהיר, שהגיע קונסטרוקטור, לא מאשר יותר את המבנה. תוך שנה וחצי, הם היו בקרוונים שמשרד החינוך דאג, כי זו אחריות שלו ולא שלנו,

אי אפשר להעסיק את הקונסטרוקטור שלהם גם?

גב' צדוק תמר:

אני בעד. לפסול מבנה, לפסול את גוונים זה רעיון טוב.

מר ניר ברטל:

אני כן חושב שזו אופציה. אבל אני לא חושב שזה במקום הנכון.

מר יוסף הדרי:

בעיות רגולטוריות יהיו גם ב-BOT של מבנה הקבע. זה לא משנה.

מר אלעד כהן:

שנייה, אלעד. אני אשמח להתייחס לדברים. שנייה. אוקיי?

מר יוסף הדרי:

בכבוד.

מר אלעד כהן:

מר יוסף הדרי: לגבי סיכון-סיכוי. תקשיבו, יש לי חוזה מראש שההכנסות 25 שנה מחברת החשמל. החוזה נמצא אצלי ביד. אם יש מניה בטוחה, שכולנו היינו רוצים לקנות, זה חברת החשמל. כי היא לא תיפול. כי אם היא תיפול, המדינה תיכנס בנעליה. כי היא בסופו של דבר מונופול. זאת אומרת הסיכון מצד ההכנסות בסיפור הזה הוא הסיכון הכי נמוך שאני יכול לקבל. הכי נמוך שאני יכול לקבל. אין סיכון יותר נמוך מזה. עכשיו, גם אם -

גב' צדוק תמר: ... בהכנסות או בהוצאות.

מר יוסף הדרי: מה? רגע, שנייה. יש שני צדדים לכל משוואה. דבר ראשון, בדרך כלל מה שאנחנו דואגים בכל בחינת זה זה דווקא מההכנסות, לא מההוצאות. כי אם אין לך הכנסות בכלל, אין מי שיקנה את המוצר, אז זה לא שווה את זה. אז דבר ראשון יש לי 25 שנה הכנסות פה במחיר יפה, שאני יכול זה. עכשיו, הפרויקט בעיקרון אמור תוך שבע שנים להחזיר את ההשקעה שלו. היה בלתי"ם, היה משהו. החזירו לנו תוך 10 שנים. חבר'ה, אנחנו מדברים על 150% מההלוואה. עדיין הפרויקט הזה שווה. עדיין יש פה רווחים וההפרשים הם גדולים. עכשיו, שלחתי ווטסאפ עכשיו לגזברית עמק חפר כדי לבדוק את הסיפור הזה של BOT. אבל אני אומר לכם. ואלעד, ברגע שיש החלטה, אני הולך איתה עד הסוף. אני לא מחפש לקצר דרך ולהגיד זה. חבר'ה, ב-BOT יש גברת יקרה שקוראים לה כרמלה שיושבת במשרד הפנים. אני מכיר אישית. חבר'ה, BOT למבנה מועצה פשוט.

רווח זה, שאני אומר לכם קלאסי, לוקח בערך בין שנתיים לשלוש לקבל אישור. לא יהיו לנו אישורים בזמן, אם בכלל יהיו לנו אישורים, כי כמה שאני דיברתי עם גזברים בכנס האחרון שהיה במפעל הפיס, וזה כבר לא רלוונטי, דיברנו על ההוצאות של BOT, ואמרו חד משמעית 'חבר'ה, הם עושים בעיות, המשרד עושה בעיות'. כי המשרד בא ואומר 'אני לא רוצה להיכנס לסיפור הזה. לא רוצה שתשכירו, לא רוצה שתעשו BOT 25 על הגגות האלה'. הוא אומר את זה חד משמעית.

מר אלעד כהן: אתה לא עושה 25 שנה BOT.

מר יוסף הדרי: זה לא משנה. גם 15 שנה.

מר אלעד כהן: גם לא 15 שנה. יש לי הרגשה, לאור הנתונים שזורקים פה, שלא

באמת בדקו את הסיפור של ה-BOT.

מר יוסף הדרי: אלעד, מי מחפש אותי -

מר אלעד כהן: אני לא מחפש אותך, חס וחלילה. אבל אני שומע פה נתונים שכאילו

הם לא כל כך מתיישבים עם מה שאנחנו בדקנו. אני הלכתי, יוסי, אגב, הביקורת לא עליך. אתה על הצד החשבונאי ואתה עושה עבודה באמת לשם שמים ועבודה מצוינת. ממש לא עליך. אבל אני רוצה להגיד שני דברים. א', יש לי קצת דזיה וו מדבר אחר. כי כשבאנו ודנו בסיפור של החלופות למבנה מועצה, מישהו החליט מהרגע הראשון שהוא רוצה ללכת רק לתרבותא, וכשהוא החליט את זה, אני מדבר על מבנה משרדים, כן? לא היה מוכן לשמוע שום דבר אחר. אז יש לי קצת דזיה וו. לא אתה, יוסי.

מר יוסף הדרי: אני יודע, אני מבין. אבל אני רוצה, בבקשה, אלעד. יש לי עוד שני

נושאים-

מר ניר ברטל: רגע, אלעד, תן אבל ליוסי לסיים.

מר יוסף הדרי: אלעד, תן לי לסיים עוד שני נושאים, אוקיי? אין לי בעיה גם הערות על התשובות אחר כך, אם זה רלוונטי אלי. אבל שנייה, שאני אסיים רק את ... עכשיו, לגבי מענק האיזון. כמה שאני זוכר מהתחשיב, לא התייחסנו למענק האיזון. בכוונה לא התייחסנו אליו, כמה שזכור לי, תקנו אותי אם אני טועה.

מר ניר ברטל: הוספנו אותו אחר כך, שיהיה אפשר לראות עם ובלי.

מר יוסף הדרי: שאפשר לראות, אבל התחשיב עצמו מבוסס כפרויקט בנפרד.

מר ניר ברטל: ה-9 מיליון זה בלי מענק האיזון.

מר אלעד כהן: זה מה שיוצר את הפער היותר גדול.

מר יוסף הדרי: זה יוצר את הפער היותר גדול, אבל התחשיב הבייסיק שלו לא מתייחס לזה, אוקיי? עכשיו, לגבי מענק איזון יורד, פוחת, גם 8, 9 ו-10, זה 8% החזר לגבי הקרן כל שנה, אלעד. זאת אומרת גם כשהפכנו מ-8 ל-9,

גב' אורנה רייטר: מענק איזון יש על עוד דברים, נכון?

מר יוסף הדרי: כן.

גב' אורנה רייטר: על מבנה מועצה זמני, עם הקבע ייעשה.

מר יוסף הדרי: אבל זה ... מלוות.

גב' אורנה רייטר: מה? מלוות בכלל.

מר יוסף הדרי: על מלוות, שנייה רגע. וזה אני ממשיך להגיד את מה שרציתי להקיד קודם לאלעד. כל מה שאנחנו ניקח מלוות והם קשורים לביוב או למים, זה לא ייכנס למענק האיזון גם ככה. אין קשר לדברים.

גב' אורנה רייטר: אבל עדיין צריכים לתקן את הביוב.

מר יוסף הדרי: נכון, אבל זה לא נכנס למענקי האיזון.

מר אלעד כהן: יוסי, אבל אם ניקח את הפרויקט, אנחנו אגב לא קיבלנו החלטה, אבל אם כבר הזכרת, אם ניקח את הפרויקט של בניית מבנה המועצה ב-BOT, אז אתה מבין שגם שם "נאבד" במירכאות את האפשרות לקבל מענק איזון גבוה יותר באמצעות הלוואות הפיתוח. והדילמה או הבעיה שאתה מדבר עליה בהקשר הזה, היא אותו דבר. זאת אומרת, איך שלא תסתכל על זה,

מר יוסף הדרי: לא הבנתי, סליחה.

מר אלעד כהן: אם המועצה תיקח נניח הלוואה. נניח, אנחנו עוד לא שם, כן? ניקח הלוואה,

מר יוסף הדרי: לבנות מבנה מועצה?

מר אלעד כהן: לצורך מבנה קבע של המועצה. מה זה 'נניח'? לא תהיה ברירה, יצטרכו לקחת הלוואה אם ירצו לבצע את זה.

מר יוסף הדרי: לא נכון. יש BOT.

מר אלעד כהן: אמרתי ביצוע עצמי. ותיכף תבין איך זה מתקשר. ברור שאני צריך לקחת הלוואה והסכומים יהיו סכומים מאוד משמעותיים. ואז אחד מהיתרונות שיהיו שם, בהקשר הזה, זה שהמועצה יכולה לקבל חלק מההלוואה בדלת האחורית, דרך מענק האיזון. כולנו פה מבינים למה אנחנו מתכוונים. בעוד שאם נעשה את זה ב-BOT, לא נהנה מזה. אתה מסכים איתי?

מר ניר ברטל: כנ"ל הפאנלים סולאריים.

מר אלעד כהן: יפה, לכן הדילמה הזאת בין מה שנקרא בנייה עצמית, הלוואת פיתוח, BOT, רלוונטי לא רק בפאנלים הסולאריים. רלוונטי גם במבנה המועצה, ככל שנגיע לשלב הזה ובעזרת השם נגיע במהרה,

מר ניר ברטל: אם היתרון קיים למבנה מועצה הוא גם יהיה ...

מר אלעד כהן: שנייה. ולכן בקטע הזה זה לא טוב, אני לא רוצה -

מר יוסף הדרי: אבל יש פה הבדל עקרוני בין שני המקרים. שפה זה פרויקט שמכניס לך כסף. ושזה פרויקט שחוסך לך כסף.

מר אלעד כהן: ממש לא. כי אם נלך על BOT, נלך על פרויקט הרבה יותר גדול. ויהיו

שם חסכונות מסוימים. לא ניכנס -

מר יוסף הדרי: לא, אם אתה עושה מימוש עצמי, לפרויקט הזה יש לך הכנסת כסף

ופה זה חסכון כסף.

מר אלעד כהן: לא ניכנס לסיפור של מבנה המועצה. עזוב. זה כבד משקל בפני עצמו.

מר ניר ברטל: עוד משהו, יוסי?

מר יוסף הדרי: לא.

מר ניר ברטל: תודה. אודי?

מר אודי וילד: בסוף.

מר ניר ברטל: בסוף? זה לקראת הסוף.

מר שלמה אפרתי: אני אציין אולי משהו בקטנה. אני נכנסתי לפרויקט הזה תוך כדי

התנהלות שלו. אני רוצה להתייחס לשני דברים עליו. אחד, דווקא בנושא של ה-BOT, מאחר ויש לי

טיפה ניסיון בזה ברשויות מקומיות, מאוד קשה לאשר היום BOT במשרד הפנים. לא סתם משרד

הפנים בעצמו הוציא מחקר על כל נושא ה-BOT, ביחד, בשותפות עם ארגון מעוז, אשמח לשלוח לכם

אותו, בן 73 עמודים, והמחקר הזה שאני קראתי אותו לפני שהוחלט לצאת לפרויקט, דרך אגב,

בהקשר של מבנה המועצה דווקא, בעמוד 17, אפשר לראות בנושא של חסמים, נושא הרגולציה היה היבט שחזר על עצמו והודגש במידה רבה ביותר. הרבה יותר מכל חסם אחר שהוזכר בשיחותינו עם נציגי הרשויות וממשיכים להרחיב בו. BOT לעשות מבנה מועצה זה דבר אחד. לעשות מבנה מועצה זה מוצר שאתה רוצה לקבל אותו. זה לא משהו שמכניס לך כסף לאורך שנים. כאן יש לך אלמנט -

גב' אורנה רייטר: חוסך לך כסף. זה ממש לא נכון.

מר שלמה אפרתי: יכול להיות שהוא חוסך לך כסף,

גב' אורנה רייטר: אתה לא מוציא כסף -

מר שלמה אפרתי: רגע, אלעד. אלעד, תן לי להשלים. מבנה מועצה בוודאי חוסך לך כסף מזה שאת לא שוכרת משרדים.

גב' אורנה רייטר: לא, אתה גם יכול להשכיר חנויות.

מר שלמה אפרתי: אבל הוא לא מייצר לך כסף -

גב' אורנה רייטר: הוא מייצר. אם אתה משכיר חנויות.

מר שלמה אפרתי: משכיר חנויות הוא יממן את העלות של הבינוי, של המבנה. הכסף לא

יגיע אליך. בסוף את נותנת. מה זה BOT? את נותנת ליזם את השטח. את אומרת לו 'תקשיב',

אה, אתה מדבר איתי על BOT. אוקיי.

גב' אורנה רייטר:

מר שלמה אפרתי: כן. אז אני אומר. BOT לעשות מבנה מועצה, כמו שיוסי אמר, אני מתחבר מאוד למה שיוסי אמר. מאוד מדויק. זה אולי אפיק נכון. יש לך זמן ואתה מתנהל עם זה, ובסוף אתה תגיד למוצר שנכון להגיע אליו ב-BOT. אבל במצב של פאנלים סולאריים, שבסוף אתה רוצה להתחיל את הפרויקט כמה שיותר מוקדם כדי לסיים ... בסוף אתה מכניס כסף למועצה, ומדובר פה על כפול כסף. זה 4.5 מיליון שקל.

עכשיו, אני רוצה להתייחס למה שאמרה תמר לנושא הניהול. כי דווקא זה מעניין אותי. היה לי מאוד על הראש. כי בסוף זה יושב על הראש שלי, על המבנה של זה שעכשיו עבדו עליו ושמו עליו פאנלים סולאריים, ויש איטום, אין איטום. הרבה יותר קל לי לשלוט בזה כשאני מנהל את זה ואני משלם או לא משלם לקבלן שלי. שאני מפקח עליו ומבצע את העבודות. כשזה קבלן של מישהו אחר, שהשכרתי לו את הגג, או שזה ב-BOT, לך תחפש.

מה זה לך תחפש?

מר אלעד כהן:

להיפך. הוא צריך לעשות את זה, כי אם המערכת לא תעבוד, הוא

מר אלעד כהן:

יפסיד את ההכנסות. על מה אתה מדבר?

לא, המערכת תעבוד יופי. אחרי שנתיים פשוט,

מר שלמה אפרתי:

אבל זה שלו. הוא יהיה חייב לתקן. מה הוא יעשה?

גב' אורנה רייטר:

לא, אחרי השנתיים הגג של בית הספר יתחיל לדלוף, אוקיי? ואז אני

מר שלמה אפרתי:

אבוא אליו ואני אגיד לו 'בוא תתקן'. הרבה יותר קשה יהיה לי, כמה שנעשה איתו חוזה,

גב' אורנה רייטר: ומה תעשה כשאתה עושה את זה לבד?

מר שלמה אפרתי: או, כשאני עושה את זה לבד, זה באחריות שלי.

גב' אורנה רייטר: אז אתה תלך לתקן? אתה תצטרך צוותים ותחזוקה?

מר שלמה אפרתי: לא, לא. אני קודם כל יכול להחזיק תשלומים למי שיבצע. זה אחד.

שתיים, זו פעילות שאני יודע לוודא שהיא בוצעה כמו שצריך, וזה בסוף האחריות שלי וגם בתקציב אני מקבל יותר כסף, אני יכול לבצע את הפעולות -

מר אלעד כהן: כמו שהיה עם קו הסניקה של הביוב? בדיוק באותה רמה,

מר שלמה אפרתי: כשאתה דיברת על קו הסניקה של הביוב אני הייתי במיטה עם חום.

גב' אורנה רייטר: לא, אבל יכולת לשמוע מה אלעד אמר.

מר שלמה אפרתי: שמעתי, הייתי שמח גם להגיב. היה מאוד קשה לשמוע את הדברים

שנאמרו, שלא יכולתי להגיב עליהם. בהזדמנות.

מר אלעד כהן: היתה איזושהי החלטה שיהיה איזושהו תחקיר או משהו.

מר שלמה אפרתי: אז אני אומר, גם בהקשר הזה, לי בתור המערכת שתדע לטפל בתקלו

שיווצרו, בוודאי שיווצרו, זו עשייה על כל דבר ועניין, יהיה הרבה יותר קל לטפל בזה, עם קבלן שלי שאני יודע לעבוד איתו. אז זה בהתייחסות לשלוש נקודות. אני אשמח לשלוח לכם את המחקר על ה-BOT. קראתי אותו לעומק. דווקא בהקשר של מבנה המועצה, כדי ללמוד איך לעשות את זה נכון מניסיון של אחרים. זהו.

מר אלעד כהן: אגב, אני חוזר ואני אגיד במשפט אחד. לא צריך להתבשם, וזה משפט אחרון, מזה שמרוויחים, לכאורה, על הנייר, כי הכל פה על הנייר, יותר כי הדילמה הזו קיימת בכל מקרה. ולא סתם אתה אמור להרוויח יותר. כי אתה אמור לסכן. מי שרוצה לסכן את הכסף, זה עניין של גישה ואני סיימתי -

גב' צדוק תמר: אגב, אתם הצגתם את הנושא של המזעור סיכונים בטבלה שלכם בהשוואת החלופות.

מר ניר ברטל: אנחנו עושים חמש דקות הפסקה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

מר ניר ברטל: אני רוצה להגיד כמה דברים. בעצם העלייתם שלוש טענות מרכזיות למה עדיף BOT על פני המודל שאנחנו הצענו. אחד, טענה של עומס מלוות. השנייה טענה לאחריות על הביצוע. והשלישית טענה לכדאיות כלכלית. אני רוצה להתייחס לשלושתם. כמו שיוסי אמר, עומס המלוות שלנו כרגע הוא 24% ואפשר להגיע עד 50% באופן, נקרא לזה, רגיל ואולי אפילו לקבל החרגה. זאת אומרת שיש לנו סך הכל 15, 20 מיליון שקל שאפשר לקחת הלוואות? עוד 15 מיליון שקל כרגע.

וכמה בצ"מ?

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה, שנייה. אפשר לקחת כרגע עוד 15 מיליון שקל, ובעוד

מר ניר ברטל:

שנתיים או שלוש שנים,

2023.

מר יוסף הדרי:

2023 אפשר יהיה לקחת -

מר ניר ברטל:

עוד 4, 5 מיליון.

מר יוסף הדרי:

ב-2023 אפשר יהיה לקחת סדר גודל של 20 מיליון שקל נוספת.

מר ניר ברטל:

יש פה דיילי ... גם אם אתה לוקח עכשיו את ההלוואה, בספרים יזה

מר יוסף הדרי:

יופיע בעצם במערכת עוד שנתיים גם ככה.

בסדר, אבל מענק האיזון גם נמשך אחרי ... יש את הדיילי, בסדר. ו-

מר ניר ברטל:

20 מיליון שקל, מי שחושב לקחת הלוואה ל-20 מיליון שקל, מה ההחזר השנתי של 20 מיליון שקל הלוואה?

3.5 מיליון שקל.

מר יוסף הדרי:

זאת אומרת זה מעמיס על התקציב השוטף 3.5 מיליון שקל. אז אם

מר ניר ברטל:

רוצים לקחת הלוואה ל-20 מיליון,

גב' אורנה רייטר: אבל אני מבינה שאי אפשר לקחת 20. אפשר רק לקחת 20 פחות 12.

20% משאירים לבצ"מ, אז זה 8 מיליון.

מר ניר ברטל: לא, זה לא מה שאמרתי כרגע.

גב' אורנה רייטר: זה לא מה שאמרתי, זה מה ש -

מר אלעד כהן: זה גם מה שיוסי אמר.

מר ניר ברטל: לא, אז לא הקשבתם. אני אחזור.

גב' אורנה רייטר: אני הקשבתי מאוד.

מר ניר ברטל: אז לא הבנת. אז אני אחזור. אפשר לקחת עד 50% מהתקציב.

גב' אורנה רייטר: 30 מיליון.

מר אלעד כהן: כן, ומתוך זה צריך להפחית בערך 20%,

גב' אורנה רייטר: 15. ואחר כך עוד 12, נשאר לנו 3. 3 מיליון עכשיו.

מר ניר ברטל: מה 15? 15 מה?

- גב' אורנה רייטר:**
15 יש כרגע, אמרת. אפשר 30. 30 פחות 15 זה 15, נכון? משאירים עוד 20%,
- מר ניר ברטל:**
20% ממה?
- גב' אורנה רייטר:**
בלתי צפוי, זה 12.
- מר ניר ברטל:**
20% ממה?
- גב' אורנה רייטר:**
מהתקציב. זה 12. דהיינו יש לנו 27. נשאר לנו עכשיו פנוי 3 מיליון.
- מר אלעד כהן:**
5 מיליון, הוספנו.
- גב' אורנה רייטר:**
אם מבקשים מאוד יפה, יהיה עוד 5 מיליון.
- מר אלעד כהן:**
5 מיליון. פחות מ-20.
- מר ניר ברטל:**
לא הבנתי את החישוב שלכם. אפשר לקחת 30? יש לי כרגע 15. מעולה. יש 15 מיליון שקל שאפשר לקחת הלוואה. אנחנו רוצים לקחת -
- מר אלעד כהן:**
רגע, איפה הבצ"מ? יוסי, תסביר אתה את זה.
- מר יוסף הדרי:**
... את ה-10% או משהו כזה.

20% אמרנו.	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
מה-20, יישאר מה שאפשר.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
20%, 10% ממה?	<u>מר אלעד כהן:</u>
מהכל. מה-50%.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
אפשר להיות ברורים בעניין הזה?	<u>גב' צדוק תמר:</u>
אפשר, אפשר.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
אתם העלתם את הטענה של הבצ"מ.	<u>מר ניר ברטל:</u>
אנחנו לא העלינו, זה מה שנהוג.	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
... כרגע עלה בדיון.	<u>מר ניר ברטל:</u>
לא, אני אמרתי את זה. גם יוסי אמר את זה.	<u>מר אלעד כהן:</u>
לא, אתה העלית את הטענה של הבצ"מ.	<u>מר ניר ברטל:</u>
ברשותך. מותר לקחת 50% כיציבה ולהישאר יציבה. אפשר גם לקחת	<u>מר יוסף הדרי:</u>

60% ולא להיות יציבים. זה אפשרי.

- גב' אורנה רייטר:** לא להיות יציבים. אז 30 מיליון. אפשר להיות ב-30 מיליון.
- מר יוסף הדרי:** אורנה, אורנה, דקה. ביקשתם שאני איישר קו, אז אני רוצה ליישר קו. אנחנו כרגע ב-15 מיליון שקל הלוואה, שמגיעה ל-24%. אוקיי? אנחנו תיאורטית עכשיו יכולים לקחת עוד ...
- מר אלעד כהן:** רגע, מה עם הבצ"מ?
- מר יוסף הדרי:** רגע, אלעד. שנייה, ביקשתם הבהרה. תנו לי דקה לדבר. לא מבקש יותר. רגע. אפשר לקחת עוד 15 מיליון. אוקיי? ראוי, נהוג, אני חושב שזה נכון, להשאיר את ה-15, 20% למקרה חירום.
- מר ניר ברטל:** איזה, 15%? אתה מדבר -
- מר יוסף הדרי:** 15% מתוך ה-50%. זאת אומרת להשאיר 10 מיליון, לא לקחת אותם עכשיו.
- מר ניר ברטל:** 5% מהתקציב השוטף,
- מר יוסף הדרי:** באפשרות ההלוואות שלנו,
- מר ניר ברטל:** 5% מהתקציב השוטף. שזה 3 מיליון שקל.

לא,	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
שנייה, לא, לא. אנחנו מדברים עכשיו על ההחזר מלוות.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
רגע, הבצ"מ הזה, 10% בצ"מ -	<u>מר ניר ברטל:</u>
זה 6 מיליון שקל.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
שלושה.	<u>מר ניר ברטל:</u>
10% בצ"מ,	<u>מר יוסף הדרי:</u>
תלוי ממה. ממה אתה מחשב את ה-10%?	<u>מר ניר ברטל:</u>
מהתקציב הכולל.	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
מהתקציב.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
ותאמין לי שזה מאוד מאוד,	<u>מר אלעד כהן:</u>
אלעד, שנייה רגע.	<u>מר יוסף הדרי:</u>
אז הטענה היא שאם אתה יכול לקחת עד 50% בלי אישורים חריגים	<u>מר ניר ברטל:</u>

של משרד הפנים, בעצם כדאי לקחת 40% ולהשאיר לך 10% בצ"מ.

35, זה נהוג.

מר יוסף הדרי:

תרגם את זה לכסף, למיליונים.

מר אלעד כהן:

לקחת חמש עכשיו, להשאיר עשרה.

מר יוסף הדרי:

עשרה מיליון שקל נשאר לך פנויים כאילו להלוואות, זה מה שאתה

מר אלעד כהן:

אומר?

להשאיר אותם בצד, לא לגעת.

מר יוסף הדרי:

יופי. מבנה קבע כמה יעלה לך?

מר אלעד כהן:

אין לי ... כלום כרגע.

מר יוסף הדרי:

סליחה, אבל כשאתה מתכנן דברים, יוסי, הביקורת לא עליך.

מר אלעד כהן:

אתם מתכננים.

מר ניר ברטל:

סליחה, מה זה אתם מתכננים? היתה החלטה, רגע, יוסי, יוסי, אני

מר אלעד כהן:

אענה,

לא, אלעד, שנייה.

מר ניר ברטל:

אבל אתה לא בדיוק הכתובות.

מר אלעד כהן:

אלעד, שנייה.

מר ניר ברטל:

היתה החלטת מועצה שהולכים על תכנון של מבנה קבע. תכנון של

מר אלעד כהן:

מבנה קבע זה לפחות 15 מיליון שקל.

אלעד, אתה מתפרץ. אלעד, אתה מדבר לא בזמנך. זו היתה זכות

מר ניר ברטל:

דיבור שלי. אני שאלתי את יוסי שאלה ואתה מתפרץ ומפריע לי. במקרה שלי זה לא קוטע את חוט המחשבה כמו אצלך, אבל אני מבקש שתחכה. יוסי, תעשה את זה בבקשה מסודר. אנחנו יכולים לקחת עד 30 מיליון שקל. לפי התקציב הנוכחי כיום.

נכון.

מר יוסף הדרי:

מתוך ה-30 מיליון, כמה נהוג להשאיר להלוואה למידי?

מר ניר ברטל:

משהו כמו 10 מיליון. ... 30 מיליון, אני מדבר באחוזים, 10 מיליון, כן,

מר יוסף הדרי:

בסביבות ה-10 מיליון.

10 מיליון רק להשאיר? איך? על מה?

מר ניר ברטל:

בלת"מים.

מר אלעד כהן:

מר נריה זדה: בלת"מים 10 מיליון?

מר יוסף הדרי: סתם אני אתן דוגמה. ...

מר נריה זדה: כל המלוות היום 15 מיליון, ו-10 מיליון צריכים להיות בצד?

מר יוסף הדרי: תקשיבו, זה נוהג. אין פה שום דבר כתוב. ושם דבר שקיים. זה נוהג שבדרך כלל לא משתמשים בו. להשתדל להשאיר את ה-15% האלה למקרה חירום. 15% מתוך 30 מיליון,

מר ניר ברטל: לא, זה 15% מתוך 60 מיליון, נשמה, תחליט.

מר שלמה אפרתי: יוסי, מקודם אמרת אחרת.

מר יוסף הדרי: נכון, נכון. זה 4.5.

מר אלעד כהן: 5 מיליון בערך בצ"מ?

מר ניר ברטל: בין 3 ל-5 מיליון שקל? 10% מ-30 מיליון, בין 3 ל-4.5 מיליון שקל. אם זה 20%. אם זה 10%, 3 מיליון.

מר יוסף הדרי: חבריה, אבל אתם שוכחים דבר אחד. גם אם אתה הולך ל-BOT בעוד

שנתיים, אנחנו יורדים ל-17%.

- מר ניר ברטל:** אלעד, אתה מוכן רגע לתת לי לסיים? תודה.
- מר אלעד כהן:** איפה שלא נוח, סיים.
- מר ניר ברטל:** לא, איפה שאני מנסה לדבר.
- מר יוסף הדרי:** לצורך העניין, 20% זה 6 מיליון. זאת אומרת 9 מיליון עכשיו אתה יכול לרוץ איתם.
- מר ניר ברטל:** מעולה, תודה. ובעוד שנתיים, 5 מיליון עולים ל?
- מר יוסף הדרי:** בעוד שנתיים יש לך עוד, מ-24% אתה יורד ל-17%. זה עוד 8%.
- מר ניר ברטל:** 8% זה עוד 4 מיליון שקל.
- מר יוסף הדרי:** זה עוד 4 מיליון שקל.
- מר ניר ברטל:** מעולה. אז אנחנו כרגע יכולים 9, ובעוד שנתיים אפשר להגיע ל-13 מיליון. ויש לנו עוד את הבלתי מתוכנן הזה. אלעד, אלעד!
- מר אלעד כהן:** שנייה -

מר ניר ברטל:

לא, לא שנייה. לא שנייה. אלעד, אתה מפריע. תודה. אז אני אחזור

ואגיד עוד פעם. כרגע אפשר 9 מיליון שקל, ואז עוד 3, 4 מיליון שקל לבצ"מ, ובעוד שנתיים זה מגיע ל-13 מיליון שקל. הבנתי. מבנה קבע, בסדר? אם נרצה לבנות, יש שתי שיטות מימון עיקריות, נכון? או הלוואה, או BOT. או משולב, חלק הלוואה, חלק BOT. אנחנו עשינו הערכה ראשונה שמבנה קבע יעלה לא יודע, 20, 25 מיליון שקל. זאת אומרת שגם אם אנחנו נחליט עוד שנתיים לבנות מבנה קבע ב-100% הלוואה, אנחנו לא נוכל, נגיע למכסת מלוות.

אם אנחנו לוקחים את הפאנלים הסולאריים, אם לא לוקחים את הפאנלים הסולאריים. זאת אומרת שלבנות את מבנה הקבע ב-100% הלוואה, בלי אישור חריג ובלי לגמור את הבצ"מ זה לא אפשרי. זה לגבי הטענה של עומס המלוות. ומבנה הקבע גם יכול לקחת, אולי ייקח אפילו יותר משנתיים. ייקח לא יודע, שלוש, ארבע, חמש שנים עד שניקח את הלוואה, ובינתיים בזמן הזה כבר פרענו שליש מהלוואה שאנחנו לוקחים עכשיו, שאנחנו מדברים על 2.5 מיליון שקל. זה לא 8 מיליון שקל להשלים את תרבותא. זה 2.5 מיליון שקל. זה לגבי הטענה של עומס מלוות. לכן אני לא חושב שהיא טענה לפחות עניינית.

הטענה השנייה היתה לגבי הכדאיות הכלכלית, לעומת הסיכון. אלעד אמר נכון, בכל השקעה או הוצאה שאתה עושה אתה צריך לעשות חישוב של הסיכונים. יש אנשים שעשו על זה דוקטורטים ופרופסורות על העניין הזה, איך לעשות את החישוב, את הנוסחאות של היחס סיכון-סיכוי, בשביל לקבל את ההחלטות המושכלות. זה לא רק עניין של תחושת בטן. זה עניין של, אנשים גם ניסו לכמת את זה. במקרה הזה הסיכון הוא מאוד נמוך יחסית. פאנלים סולאריים, אתה שם את הפאנלים, מחבר את המערכת, היא מייצרת חשמל, היא עובדת. חברת חשמל משלמת לך. הסיכונים הם מאוד נמוכים. אלו מערכות יחסית יציבות וטובות. אז הסיכון הוא יחסית נמוך. הסיכוי אבל הוא הרבה יותר גבוה. אתה מרוויח פי שניים. בין השכרה, לא BOT. בין השכרה לבעצמך. אז כשאתה עושה את הטרייד אוף בין סיכון-סיכוי,

מר אלעד כהן:

לא, אבל אנחנו דיברנו על BOT. אז תשווה ל-BOT, לא להשכרה.

מר ניר ברטל:

אז אמרתי. אז בכלל, מ-BOT זה יותר מפי שניים. מה שאתה מוותר

עליו. בעצם מי שיצביע עכשיו בעד BOT מצביע על לוותר על אובדן הכנסות של, תיכף, נכבה לי המחשב, אבל אני אגיד. אם אני זוכר נכון זה 6 מיליון שקל, בלי העומס מלוות ל-25 שנה. מי שמצביע עכשיו בעד BOT, או מי שרוצה את ה-BOT, בעצם מצביע שהמועצה מוותרת על היכולת לקבל את הכסף הזה בנוסף. לעומת הסיכון שהוא מאוד נמוך.

לכן, בטרייד אוף, להבנתי, תואר ראשון בכלכלה, תואר שני במנהל עסקים, להבנתי הטרייד אוף פה הוא מאוד כדאי. ואני גם, דרך אגב, בהשקעות הכספים שלי אני מאוד סולידי. אבל זה על הכסף שלי. בטח בכספי ציבור שאני הרבה יותר. לכן הדלתא הנוספת, הרווח הנוסף, בהחלט שווה פה את הסיכון, שהוא יחסית נמוך.

הדבר הנוסף שאמרת וטעית בו, אלעד, אמרת שזה מכביד על הנטל התזרימי. בדיוק הפוך. זה מקל על הנטל התזרימי, אם אתה עושה את זה בבעלות של המועצה, בניגוד ל-BOT. למה? כי ב-BOT אתה מתחיל לקבל כסף בעוד, לא יודע, שבע, עשר שנים. תלוי מתי המערכת מגיעה להיות אליך. לעומת זאת, בבעלות המועצה, יש לך free cash flow כבר פחות או יותר מהיום הראשון שאתה מתקין את המערכת. אז יש פה הקלה של הנטל התזרימי ולא החמרה של הנטל התזרימי. זה גם טעות -

גב' אורנה רייטר:

רגע, זו הלוואה שלא מחזירים אותה?

מר ניר ברטל:

מחזירים אותה. אבל ההכנסה יותר גבוהה מההלוואה. לכן אתה

לוקח כסף מהבנק ויש לך מישהו שגם מחזיר לך לבנק וגם משאיר לך כסף. לכן יש פה הקלה מאוד בנטל התזרימי כבר מעכשיו. כשאתה בעצם, הטענה שאמרת לגבי מענק האיזון או הוודאות שלו, אתה אומר 'הוא לא וודאי אז בואו לא נסתמך עליו'. בעצם כשאתה לוקח BOT או השכרה אתה

מראש אומר 'אני מוותר עליו'. בכלל אין לך את האופציה שלדעתי היא די קיימת. היום מענקי האיזון עומדים סביב ה-80%. לקבל 80% ממענק האיזון. זאת אומרת שויתרת על עוד כסף. בוא נגיד גם אם הוא לא ב-100% וודאי, אבל הוא בהסתברות גבוהה מאוד קיים. לעומת זאת, אם הלכת ל-BOT או להשכרה אתה ויתרת עליו מראש. לכן גם מהבחינה הזאת אני חושב שכדאי לא לוותר כבר עכשיו על המימון דרך מענק האיזון, מאשר אם נחכה את הכסף למבנה מועצה שיהיה עוד כמה שנים, ובזמן הזה כבר יכולנו ליהנות מזה.

ודבר נוסף, לעניין הכדאיות של הדבר. בעצם כל הדברים הנוספים שאנחנו רוצים לעשות, ואנחנו רוצים לעשות הרבה דברים במועצה, אנחנו רוצים לשפץ את הצופים, לבנות להם עוד חללים, ואת בני עקיבא ובתי ספר ולשתול פרחים ועוד הרבה הרבה דברים. היכולת שלנו לעשות את זה תלויה בכסף של המועצה. ובמתווה שאנחנו מציעים פה עכשיו, שזה בעצם בבעלות המועצה, ההכנסות שיהיו למועצה והרווח שיהיה למועצה הוא הרבה יותר גדול מאשר במסלולים האחרים. לכן היכולת שלנו לעשות את כל הדברים האחרים שאנחנו רוצים לעשות היא רק גדלה והיא לא קטנה, בדיוק מה שנטען פה, במידה והולכים למסלול של הבעלות על המערכת.

והטענה השלישית, ששלמה התייחס אליה, זה לגבי האחריות על הביצוע. יש שתי רמות אחריות. אחת, על תפוקת החשמל של הפאנלים והשנייה זה על ההשפעות של המבנה ובואו נגיד הקושי שאתה יכול לתחזק את המבנה במידה והמערכת קיימת שם. ברמה של אחריות על התפוקה של המערכת, כמובן שאם אתה הולך למתווה של השכרה או במתווה של BOT, למי שמתקין יש לו אחריות יותר גדולה, שזה יעבוד.

אבל פה, כמו שאמרתי מקודם, הסיכון הוא מאוד נמוך. חוץ מלשטוף את הפאנלים פעם בכמה חודשים בשביל שתפוקת החשמל לא תפחת, אין יותר מדי סיכון היום למערכות. אלו מערכות שיש להם הרבה ניסיון והן די יציבות. אבל בעניין השני, מי שמטריד אותנו, עניין האחריות על המבנה, בוודאי ובוודאי שהיכולת שלנו לשלוט בהתקנה של המבנה, בתחזוקה של המבנה להזות מזגנים או איטום היא הרבה יותר גדולה, כשבעצם אנחנו שולטים בקבלן וזה לא מישהו שיקח את הגג, תחזיר

לנו אותו 25 שנה או 15 שנה או כמה שזה לא יהיה, אם זה BOT. לכן, כל שלושת הטענות שהעלו פה, עומס המלוות, שהסברתי למה זה בטח לא משמעותי, זה סכום לא גבוה. ביחס לעניין הכלכלי, הגדלת הכנסות של המועצה, הסיכון מול הסיכוי, בוודאי שזה יותר משתלם. אלו גם לא דברים שקרובים אחד לשני. אלו דברים שיש פה פערים מאוד גדולים. וגם לגבי היכולת תפעול והתחזוקה, היא ברמה יותר גבוהה. ולכן אני מניח שהרבה מאוד מועצות בוחרות בנתיב הזה. וגם כאלה שיש להן הלוואות כמונו וגם כאלה שרוצות לעשות דברים אחרים וכדומה. עדיין, גם אם באתם עם ההחלטה הזאת מהבית והטיעונים לא שכנעו אתכם, אני עדיין אשמח להבין למה עדיף BOT על השכרה. כששאלתי את תמר היא אמרה שאולי עדיף השכרה. ואתה דווקא כן אמרת שעדיף BOT על השכרה. אז לא הצלחתי להבין למה. אני אשמח להתייחס. זהו. אודי, אתה רוצה להגייד משהו או שעוד לא?

מר אלעד כהן: מתי להתייחס רק?

מר ניר ברטל: תיכף, אני אגייד לך.

מר אודי וילד: תראו, הדבר היחידי שאני אולי יכול לתרום, אני קצת יותר מקורב אולי לתחום הזה, הנושא הוא באמת עם רמת סיכון מאוד נמוכה. הכדאיות הכלכלית של הדבר הזה היא די מובנת, די טריוויאלית. אז אם יש פה איזשהו הליך של 'אילוף הסוררת', אז בסדר, הבנו. עדיין, יש פה יישוב שלם שצריך לקחת אותו בחשבון. יש פה תושבים -

גב' אורנה רייטר: מה זה אילוף הסוררת?

גב' צדוק תמר: אודי, זה לא לעניין.

מר אלעד כהן: מה זה האמירה הזאת, אודי? לא אופייני לך,

מר אודי וילד: לא אופייני לי, אבל כשאתה בא עם החלטה כתובה מראש ואתה אומר

'עכשיו אל תבלבלו לי את הראש עם דברים שאני כבר יודע', אז זה גם לא רציני. יושבים לך פה אנשים מקצועיים, נותנים לכם תשובות. זה לא מעניין אתכם. הוא אומר לך BOT,

גב' אורנה רייטר: אודי, קיבלנו חומרים לקרוא. על מה אתה מדבר? קיבלנו חומרים.

מר אלעד כהן: על מה אתה מדבר? כל הנתונים שאמרתם היום, הוצבו על השולחן

בישיבות הקודמות ולקראת הישיבה. זה שאני לא משתכנע זה לא הופך אותנו -

מר אודי וילד: אתה קוטע לי את חוט המחשבה. אז תנו לי בבקשה לדבר, חבריה.

מותר לי להגיד מה שאני רוצה.

גב' אורנה רייטר: מה זה אילוף הסוררת?

מר אלעד כהן: לא אופייני לך לדבר ככה.

מר אודי וילד: אז אני אומר לך מה שאני חושב.

מר ניר ברטל: לא ננבח על כל מי שאומר -

מר אודי וילד: כי אני מרגיש תסכול עצום בשמם. לא בשמי. אני לא עובד שם. הם עובדים שם. ומביאים את התשובות ועושים את העבודה. יושב פה בחור כבר כמה חודשים טובים, הוא לא כאן היום, לא יודע למה. אבל עדי, שמלווה אותנו לאורך כל הדרך,

מר ניר ברטל: אני ריחמתי עליו ואפילו לא הזמנתי אותו לפה היום.

מר אודי וילד: לא הזמנת אותו. עושה עבודה מצוינת. מביאים המלצות, מביאים לכם את כל מה שקורה היום במדינת ישראל, ביישובים נוספים. זה לא מעניין אתכם.

גב' אורנה רייטר: למה אתה חושב שזה לא מעניין אותנו?

מר אודי וילד: כי אני רואה את ההתייחסות שלכם.

גב' אורנה רייטר: סליחה, אולי אנחנו,

מר אודי וילד: מה זה סליחה, אורנה? אני רואה את ההתייחסות שלכם.

גב' אורנה רייטר: אודי, מה ההתייחסות?

מר אודי וילד: היא מהתחלה ועד הסוף זה להציק ולהציק ולהציק. כיוון שהוא בא

ואומר לכם מהתחלה יעזבו BOT. לא יהיה BOT'. לא יהיה.

גב' צדוק תמר: אז למה זה הוצג כחלופה, אודי?

מר אלעד כהן: סליחה רגע, תמר. בוא נעשה סדר.

מר אודי וילד: אתה שוב מפריע לי. אני רוצה להגיד, זה לא דיון. אני רוצה להגיד לכם מה שאני חושב. וחבר'ה, תעשו מה שאתם רוצים.

מר ניר ברטל: תנו לו לדבר.

מר אודי וילד: אתם תעשו הרי מה שאתם רוצים. ואתם יכולים לקבל איזה החלטה שאתם רוצים. אני כבר אומר לכם, BOT, אומר אדון יוסי, לא יהיה BOT. לא יהיה לא בגלל שאנחנו מאוד לא רוצים. הוא לא יקבל אישור לזה בתקופה הקרובה, גם אם הוא יהפוך את העולם. מה התשובה שקיבלת מעמק חפר?

מר יוסף הדרי: BOT עשתה החברה הכלכלית.

מר אודי וילד: החברה הכלכלית. זה לא רלוונטי לנו.

גב' אורנה רייטר: למה?

מר אודי וילד: תספר, נו. אני לא מבין בזה.

גב' אורנה רייטר: אבל שנייה, אודי, למה אתה בא מראש ואומר שאנחנו מחבלים? איזה דבר נורא זה! איזה דבר נורא זה!?

אני אמרתי שאתם מחבלים?

מר אודי וילד:

זה מה שאתה אמרת. ...

גב' אורנה רייטר:

לא שמת לב למה שאמרת.

מר אלעד כהן:

לא שמת לב. תקרא את מה, תקשיב.

גב' אורנה רייטר:

אני לא אמרתי שאתם מחבלים.

מר אודי וילד:

כל מה ששמענו היום מופיע בחלופות. לא חידשתי כלום.

מר אלעד כהן:

ניר, אני יכול לדבר?

מר אודי וילד:

לא, אתה צריך לשאול את אורנה ואלעד אם אתה יכול לדבר.

מר ניר ברטל:

אודי, בחודש אוקטובר ביקשנו רק 2 מיליון. פתאום זה 2.5 מיליון.

גב' אורנה רייטר:

פתאום זה 2.8.

אורנה, את מפריעה, אורנה, את מוכנה בבקשה להפסיק להפריע

מר ניר ברטל:

לאודי לדבר?

באפריל שנת 2021.

מר אודי וילד:

מר אלעד כהן: מאי, מאי.

מר אודי וילד: סליחה, כבר במאי. אנחנו חצי שנה משם. יותר מחצי שנה.

גב' אורנה רייטר: כן.

מר אודי וילד: דברים מתעדכנים, דברים משתנים. לומדים יותר טוב ומביאים נתונים. זה המצב, זה מה שהציגו לכולנו.

גב' אורנה רייטר: אז מה הבעיה? ראינו את הנתונים וקיבלנו החלטה שלא מתאימה לך.
בוא תגיד לי למה -

מר אודי וילד: איזה החלטה קיבלתם?

מר אלעד כהן: למה, אתה מתקומם על זה שכל אחד גיבש דעה -

מר אודי וילד: אני לא יודע שיש החלטה. אני רק אומר שאתם משמיעים פה כל הזמן, חוזרים על BOT, על BOT, על BOT. אומר לכם החבר -

גב' אורנה רייטר: תמר הסבירה למה BOT.

מר אודי וילד: אומר לכם החבר BOT לא יהיה.

- מר אלעד כהן:** אז אמר. אמר. נקודה.
- מר אודי וילד:** אז אמר. אין בעיה. אני רוצה להסביר לך,
- מר אלעד כהן:** אתה יודע, למה אמרתי דו"ה וו,
- גב' צדוק תמר:** אתם שמים מסיחים? אני לא הבנתי. זו עמודה שבאה להסיח? זה מסיח כזה, כמו בפסיכומטרי, שיש א', ב', ג', תשובות מסיחות?
- מר ניר ברטל:** זה מה שאלעד ביקש.
- מר אלעד כהן:** מה אלעד ביקש?
- גב' צדוק תמר:** מה אלעד ביקש? אם ... חלופות,
- מר אלעד כהן:** כדי לקבל את כל החלופות.
- מר ניר ברטל:** נכון, זה מה שביקשתם ...
- מר אלעד כהן:** תפקידו של כל אחד מאיתנו, כל אחד בפני עצמו,
- גב' אורנה רייטר:** לא כתוב פה 'לא קיים'. כתוב פה 'דורש אישורים רגולטוריים רבים'.
so what? אז מה?

- מר אודי וילד:** אישורים רגולטוריים רבים, המשמעות היא בין שנתיים לשלוש.
- מר אלעד כהן:** זה מה אתה אומר.
- מר אודי וילד:** זה מה אומר יוסי, לא אני. יוסי, אני טועה?
- מר אלעד כהן:** אודי, בוא נעשה סדר. יש דרג מקצועי, שאני מאוד מאוד מכבד אותו. סליחה, אמרתי שאני מכבד אותו.
- מר אודי וילד:** זה לא נכון.
- מר אלעד כהן:** אם אני לא מקבל את הדעה שלו אני לא מכבד אותו? מה זה קשור? ויש דרג מחליט, לצורך העניין -
- מר אודי וילד:** אלעד, אתה באת עם החלטה כתובה מראש.
- מר אלעד כהן:** שנייה, רגע. שנייה, תיכף אני אסביר לך -
- מר אודי וילד:** אל תסובב את זה עכשיו לשום מקום אחר.
- מר אלעד כהן:** אני גם אתייחס לזה. אבל תן לי רק להתייחס, אני אתייחס לזה.
- מר אודי וילד:** אני מבקש שתייחס כשאני אסיים. בסדר? בבקשה. אני אומר לך,

בבקשה ממני, אני חושב שפרויקט מהסוג הזה, הכלכליות שלו היא על השולחן. אתה יכול לקבל פה סכום נכבד כל שנה מ-day one. זו המשמעות שלו. אם אני הייתי יכול לקחת הלוואה ולעשות את זה בכל מקום אחר, שכבר אמרתי לכם, הייתי עושה את זה. להבדיל מ-BOT, שאני גם יודע לעשות BOT. אני לא עושה BOT. אני עשיתי BOT במקום אחר. למה? כי לא יכולתי לקחת הלוואה. לא היתה לי ברירה.

גב' אורנה רייטר: אבל אתה עושה את זה?

מר אודי וילד: מה זאת אומרת אני?

גב' אורנה רייטר: אתה הולך לעשות את זה, אודי?

מר אודי וילד: איפה, פה? לא,

גב' אורנה רייטר: לא? אוקיי.

מר אודי וילד: אבל אני חושב שבמה שנדרש -

גב' אורנה רייטר: אבל אתה משתמש בכספי ציבור, כשאתה לוקח הלוואה....

מר אודי וילד: אבל מה הבעיה עם הלוואה? היא כלכלית. מה הבעיה לקחת אותה?

גב' אורנה רייטר: אני, לאחר קריאת הדברים והתייעצות, ותמר התייעצה עם אנשים

שהיא מכירה, קיבלנו החלטה להיות קצת יותר מושכלים וקצת להסתכל,

מר אלעד כהן: שמרנים נקרא לזה,

גב' אורנה רייטר: לא שמרנים. אני לא ...

מר אודי וילד: מי זה הגורמים שדיברתם איתם? מי אלה? למה אתם לא מביאים

אותם?

גב' אורנה רייטר: אתה יכול להגיד לי מה זה 'תשובות היזם'? מי זה היזם שכתב פה

תשובות?

מר אודי וילד: מה זאת אומרת 'תשובות היזם'?

גב' אורנה רייטר: אתה ראית את מה שקיבלנו?

מר אודי וילד: זה יזמים.

גב' אורנה רייטר: לא, כתוב פה 'תשובות יזם', תוצאות מכרז.

מר אודי וילד: מי זה? עדי כתב?

גב' אורנה רייטר: 'תשובות יזם'.

שלא לדבר על האיכות של המסמך שראינו.

מר אלעד כהן:

מי זה היזם?

מר עדי אריכא:

עדי. עדי הוא יזם? עדי הוא יזם או יועץ?

גב' אורנה רייטר:

עדי הוא יועץ.

מר אודי וילד:

אז למה כתוב פה 'תשובות יזם'? לא בדקתם את זה בכלל.

גב' אורנה רייטר:

למה את ככה משהו שאת לא מבינה את פוף, 'לא בדקתם'. הוא בדק,

מר ניר ברטל:

הוא דיבר עם יזמים.

עם מי בדקתם?

מר אודי וילד:

עזוב אודי, עזוב.

מר ניר ברטל:

מי זה היזם? אומרים פה 'תשובות יזם', מי זה היזם?

מר עדי אריכא:

... שעלו למכרז. אבל עם מי בדקתם? מעניין אותי, באמת.

מר אודי וילד:

אני בדקתי עם קרוב משפחה.

גב' צדוק תמר:

שהוא בתחום? ומה המלצתו למועצות מקומיות?

מר אודי וילד:

גב' צדוק תמר: הוא לא ממליץ למועצות מקומיות. אני לקחתי את המידע שהייתי צריכה, קראתי את מה שיש פה וחשבתי. ואני מסתכלת על זה גם מהעיניים, אני לא רוצה להגיד פה דברים חריפים, כי זה לא הסגנון שלי. אבל אני לא רגועה. אני לא רגועה שהמועצה הזאת, שזה ייפול כעוד פרויקט, כנטל. כוח האדם פה בסופו של דבר הוא מצומצם. אין מה לעשות. אנחנו רשות די קטנה. אין כאן פרויקטים -

מר ניר ברטל: בוא נשאל את כוח האדם. כוח האדם אמר שהוא מעדיף לעשות בעלות המועצה.

גב' צדוק תמר: אני אגיד לך. ניר, החוויה בתקופה הזאת של פרויקטים שמתבצעים, היא חוויה מורכבת, אוקיי? גם הנושא של שליטה בספקים או ניהול של ספקים או אכיפה של דברים. אני לא שקטה עם זה.

מר אלעד כהן: תראו מה קורה עם עתודות, איזה בלגן עם המיס, ביוב, חשמל. תאמין לי, שאני לפחות פרסתי 2% ממה שיש לי מה לומר בנושא הזה.

מר אודי וילד: המשמעות של זה, אתם טועים.

גב' צדוק תמר: אז תסביר לי למה זה כאן כחלופה. אתה אומר שזאת לא חלופה. זאת חלופה קישוט?

מר אודי וילד: מה? ה-BOT? לא אני אומר. מסביר לי יוסי, אומר לי 'זה לא יקרה'.

אבל יוסי בדק במקום אחד, ...

גב' אורנה רייטר:

סליחה, הצגתם חלופה לא אפשרית?

גב' צדוק תמר:

לא, המשמעות שגם אם זה יינתן על ידי גופים רגולטוריים, היא תיקח

מר אודי וילד:

שנים. לא יום, לא יומיים, שנים. אין לנו את זה. אין לנו את זה.

תעבדו את זה שזה ייקח ...

מר אלעד כהן:

יש לנו לוחות זמנים קבועים. לממש את הפרויקט.

מר אודי וילד:

אתה מזכיר לי את המשפט 'הכל צפוי והרשות נתונה'. אתם תסבירו

גב' צדוק תמר:

איך שאתם רוצים אבל הכל רצוי כי הכל כאן כבר תפור מראש.

עשינו עבודת הכנה טובה. ...

מר ניר ברטל:

לא, סליחה, סליחה, מי שהחליט מראש, אודי, זה דווקא ראש

מר אלעד כהן:

המועצה ואולי אתה.

אני לא החלטתי מראש.

מר ניר ברטל:

כי אתם הלכתם ופרסמתם מכרז לעבודה עצמית, עוד לפני שקיימתם

מר אלעד כהן:

דיון. אז אומרים, שנייה רגע, תן לי לענות לאודי. 'הפוסל', אודי, אני אומר את זה ברמה החברית.

'הפוסל במומו פוסל'. מי שקיבל הלטה -

מר אודי וילד: תקשיב, ראש המועצה -

מר אלעד כהן: מי שקיבל החלטה ללכת על אופציה מסוימת, ולא שאל אף אחד זה

דווקא מי שקיבל החלטה לצאת למכרז. אז אל תבוא בטענות אלינו -

מר אודי וילד: ... לישיבת מועצה. הוא מביא לך את זה לישיבת מועצה.

מר אלעד כהן: מה זאת אומרת? זו לא אינדיקציה לגבי מה החלטת?

מר אודי וילד: נכון. ... שהגיע אליה. מה אתה רוצה?

מר אלעד כהן: אנחנו יושבים עם עצמנו ומתלבטים ומקבלים חומרים לפני נניח

שבועיים, שלושה, ארבעה ומגבשים דעה, זה לא בסדר. אבל לפני כמה חודשים שמישהו יצא למכרז,
על ביצוע עצמי -

מר אודי וילד: מה לא בסדר?

מר אלעד כהן: בוא לא ניתמם.

מר אודי וילד: מה לא בסדר? ...

מר אלעד כהן: זה כאילו כבר קיבלת החלטה.

- מר ניר ברטל:** אה, אז אתם רוצים BOT כי אתם קולטים שיצאו למכרז -
- מר אלעד כהן:** ממש לא? חס וחלילה. אני מתקומם על, הרי מה אתם באים ואומרים? ניר, מה אתה בא ואומר? ... מראש -
- מר אודי וילד:** אתה לא מאשר את זה, אז זה לא יקרה.
- מר אלעד כהן:** קיבלת החלטה. אתה בא ואומר 'אני קיבלתי החלטה מראש לפני כמה ימים ואני לא מוכן לשמוע?'
- מר ניר ברטל:** לא, אני מוכן לשמוע.
- מר אלעד כהן:** רגע, שנייה. תן לי לענות לאודי. אתם קיבלתם, תן לי משפט.
- מר ניר ברטל:** אבל רגע, רק שאודי יסיים.
- מר אלעד כהן:** אבל הוא אמר את זה. אתם קיבלתם החלטה כבר לפני כמה חודשים, כי יצאתם למכרז,
- מר ניר ברטל:** נכון,
- מר אלעד כהן:** על ביצוע עבודה עצמית. בלי לקבל אישור של המועצה. משמע

החלטתם.

נכון.

מר ניר ברטל:

אז מי היה נעול? אנחנו או אתם?

מר אלעד כהן:

לא היה נעול. אנחנו ישבנו על זה -

מר ניר ברטל:

קודם כל אף אחד לא נעול. אני נעול? אם אתה לא תאשר את זה זה

מר אודי וילד:

לא יקרה.

סליחה, אתה בא בטענות על זה שאני באתי עם נטייה מסוימת,

מר אלעד כהן:

אתה באת עם החלטה.

מר אודי וילד:

לא, אתה כבר החלטת.

מר אלעד כהן:

אתה אמרת.

מר אודי וילד:

כי אתה יצאת למכרז,

מר אלעד כהן:

אנחנו החלטה הכי נכונה. כל הנתונים הכלכליים אומרים -

מר ניר ברטל:

סליחה, סליחה. אז מה הטענה? שקוראים את זה -

גב' אורנה רייטר:

- מר אודי וילד:** זו ישיבה שנייה שמנסים לבוא ולהביא את זה להחלטה.
- מר אלעד כהן:** נכון.
- מר אודי וילד:** אז מה אתה אומר? שאנחנו הולכים ועושים את זה? ...
- גב' אורנה רייטר:** כי אתה לא יכול. כי אתה לא יכול. אם היית יכול לקחת הלוואה בלי האישור שלנו, היית עושה את זה.
- מר ניר ברטל:** אני בוודאי שהייתי עושה את זה.
- גב' אורנה רייטר:** ברור. אז מה אתה אומר?
- מר אלעד כהן:** מי כמוך יודע שזה התעכב -
- מר אודי וילד:** אני לא יודעת מי זה היועצים,
- גב' אורנה רייטר:** אני לא יודעת מי זה היזם.
- מר אודי וילד:** אני לא יודע. תביאו אותם.
- מר אלעד כהן:** רגע, משפט, מי כמוך יודע שזה התעכב מ-20.10 ועד היום בגלל הצורה שבה הצגתם/לא הצגתם את הנתונים. עכשיו הצגתם את זה בצורה חצי נורמאלית, אפשר לקבל

החלטה. ואתה צריך להבין את זה.

מר אודי וילד: אוי, בחייך, באמת. ... רוצה להגיד לכם דבר אחד.

מר ניר ברטל: אודי, תסיים. תתכנס רק.

מר אודי וילד: להתכנס?

מר ניר ברטל: כן, אני אעצור את אלעד, אתה תתכנס.

מר אודי וילד: אני אומר דבר אחד. התהליכים האלה של הלוך חזור, הלוך חזור, גם

עכשיו עלו לנו לא מעט כסף. עכשיו, לדעתי, אם אנחנו מקבלים פה החלטה נגיד BOT, אני לא יודע

אם יש חלופה אחרת, הפרויקט לא יקרה. קחו את זה בחשבון. וכל כיוון -

מר ניר ברטל: רגע, אבל אודי תזכיר, שכמו שאמרנו באוקטובר יש לוחות זמנים

לרישום של ...

מר אודי וילד: יש לוחות זמנים לביצוע. ... אין בעיה. זה לא יקרה, לא יקרה.

גב' אורנה רייטר: לא, אני מאוד רוצה שזה יקרה. מאוד מאוד רוצה שזה יקרה. או ב-

BOT, או שתחברו השכרת גגות, מעולה. אולי לא, אני לא יודעת.

מר אודי וילד: למה בהשכרת גגות זה יותר טוב, דרך אגב?

אני לא אמרתי שיותר טוב. אני אמרתי ש-BOT נראה לי -

גב' אורנה רייטר:

מה שאודי עשר דקות מנסה להגיד,

מר ניר ברטל:

נראה לי זה לא הגיוני.

מר אודי וילד:

אה, לא הגיוני? מה נראה לך?

גב' אורנה רייטר:

יש פה בעלי מקצוע שעשו עבודה. נתנו המלצה.

מר אודי וילד:

אודי, אודי,

מר ניר ברטל:

... צריכה לאשר אותו.

גב' צדוק תמר:

אני חייב לקבל את העמדה? ...

מר אלעד כהן:

אתה לא חייב. אני אומר, אתה לא חייב כלום.

מר אודי וילד:

די, די. אודי, אלעד, די. יש פה נתון אחד שרגע, אודי, אני אציין אותו

מר ניר ברטל:

כי נראה לי הוא לא עובר בין הצדדים של השולחן. יש לנו לוחות זמנים לחיבור לחברת חשמל. בסדר?

חברת חשמל אומרת לנו 'אתם צריכים, אם אתם רוצים לקבל את התעריף שקיבלתם, צריך עד

תאריך מסוים'. התאריך הזה יהיה מוקדם יותר לפי התאריכים שנקבל את האישורים של ה-BOT.

לכן אודי אומר ה-BOT לא יקרה. אודי, אתה רוצה עוד משהו?

מר אלעד כהן: אמרתם את זה גם ב-20.10. מילה במילה.

מר ניר ברטל: נכון, כי זה אותו דבר.

מר אלעד כהן: אנחנו כבר במאי.

מר ניר ברטל: אלעד, נו, די.

מר אודי וילד: אני ממליץ לך, בהנחה שהולכים לכיוונים האלה, אין טעם להמשיך להוציא שקל אחד על הדבר הזה. זה בזבוז זמן ובזבוז אנרגיה. לפחות לפי כל מה שאני שומע מסביב, מהחבריה האלה, וחבל שעדי לא פה. באמת חבל. חבל על הכסף. זה מיותר. אתם משקיעים זמן, אנרגיה ושעות שהולכות לאיבוד. חבל. העמדה שלכם ומה שאתם מביאים פה, זה להתייחסות בלבד. אז בסדר. אז חבל. באמת חבל.

מר ניר ברטל: בסדר גמור. מישהו רוצה עוד להתייחס? אתה רצית? אתה לא חייב.

מר אלעד כהן: בארבעה משפטים. א', אני מכבד את דרגי המקצוע, אבל בכל הזירה הזאת ברור שדרג מקצועי מייעץ, ממליץ. מי שמקבל את ההחלטה ונותן משקל לכל נימוק זה הדרג הנבחר. לצורך העניין חברי המועצה, על כל המשתמע מכך. זה דבר אחד. דבר שני, כל החומרים, כל הנתונים ששמענו היום היו ידועים לפני כן. מי שמסתכל על דף החלופה, איך אמרתם, תבוא לי עם משהו חדש, אני מוכן לשקול את זה. לא בא עם משהו חדש. הכל, הקשיים הרגולטוריים, מופיע כבר

בדף חלופות שלכם.

הרווחיות התיאורטית יותר בבנייה עצמית, מופיע בדף. זאת אומרת במוכן הזה, לא השתנה שום דבר. רגע, דבר אחד לא השתנה גם, ואני אומר את זה קצת בציניות, זה עוד דבר. ראינו גם, ולמה אמרתי שיש לי דז'יה וו, כי כשהגענו לסיפור של מבנה קבע למועצה, בדיוק אותו דבר. ננעלתם, לא אתה באופן אישי,

לא, כי לא רציתם ... לא רציתם לדבר.

מר ניר ברטל:

ננעלתם על האופציה של ההעתקה מנקרא לזה המבנה הנוכחי לתרבותא, ולא הייתם מוכנים לשמוע שום חלופה. פה אתם אפילו, אתם יודעים מה, זה אותו דבר. כי שם קודם כל ביטלו את ההסכם ואחר כך באו. פה זה אותו דבר. עוד הלכתם ופרסמתם מכרז. משמע כבר קיבלתם עם עצמכם החלטה. משמע הייתם נעולים. אז אתם באים אלינו בטענות? אלי לפחות. אני לא מדבר בשם האנשים, על כך שלפני יום יומיים ישבתי ושקללתי ועשיתי חושבים והחלטתי שנטייט ליבי היא כן BOT, אלא אם כן, וזה אמרתי גם לניר לפני בדיוק עשר דקות, תבוא ותראה לי שיש פה איזה משהו שובר שיוויון, ולשיטתי לא היה. כי כל מה ששמענו היום מופיע בנתונים. אנחנו נעולים?

כן.

מר אודי וילד:

ואני אומר לך יותר מזה, אל תהלכו עלינו אימים. אנחנו ממש לא שם.

מר אלעד כהן:

לא אימים.

מר אודי וילד:

מר אלעד כהן: לא, כי מה אתה אומר? לא תהיה בנייה עצמית, לא יהיה פרויקט. יש חובה פה לדרגים המקצועיים להפוך עולמות כדי א', לקבל את האישור הרגולטורי, והוא קיים. והוא אפשרי. גם לפאנלים וגם למבנה המועצה. וב',

מר אודי וילד: על סמך מה אתה אומר את זה? לא, אלעד, על סמך מה אתה אומר את זה?

מר אלעד כהן: כי הנושא של BOT הוא נושא קיים, ובטח במקרה שבו -

מר אודי וילד: בפאנלים סולאריים?

מר אלעד כהן: שנייה, בטח במקרה שבו אתה לא מדבר, לפי השיטה שלכם, על איזושהי הרפתקאה שהמועצה נכנסת אליה במסגרת ה-BOT, שאתה אומר 'וואי, איזה גוועלד. אם המועצה הולכת ל-BOT, היא הולכת להפסיד כסף'. גם לפי כל התחשיבים האלה, המועצה במסגרת ה-BOT אמורה להרוויח כסף. נכון, תיאורטית פחות מהרווח של אותן תחשיב של הבנייה העצמית. והסיכוי שמשרד הפנים יבוא ויגיד לך 'לא', הוא לא אפס. הוא מינוס. אז אל תהלכו עלינו אימים. חזקה על גורמי המקצוע שיעשו את העבודה הטובה. זה תלוי בדבר אחד. אם מישהו רוצה. וכשאני שומע אותך, אודי, וכשאני שומע את ניר, וכשאני שומע את יוסי, יש לי קצת תחושה לא נוחה שמישה כנראה חושב שהוא יצליח להעביר את ההחלטה או את הפרויקט, שדרך ביצוע הפרויקט בדרך שהוא מעדיף, תשפיע גם על האופי שבו יתאמצו לקבל את האישורים. וזה מדאיג מאוד, זה מצער מאוד ואסור שזה יקרה. כי ברגע שמתקבלת החלטה, כולנו, ואני לא יודע מה תהיה ההחלטה, תיכף נראה מה הדעה של כולם בהצבעה, כולנו מחויבים לה. אתה, אני, דעתי התקבלה, דעתך התקבלה,

רק אם היא תואמת את המצפון שלי.

מר ניר ברטל:

המצפון שלך הוא לא איש. מה זה מצפון שלי? אתה מחויב, יש

מר אלעד כהן:

החלטה, צריך לכבד אותה, בין אם אוהבים אותה ובין אם לא אוהבים אותה.

אה, אוקיי.

מר ניר ברטל:

מה הצענו לך? דברים לא חוקיים? מה הצענו לך? דברים שהמועצה

מר אלעד כהן:

תפסיד כסף מה-BOT? לא, אתה יודע שלא. הבעיה היא שכשאני שומע גם את האמירות האלה, אני

עוד יותר מתרשם שלא רק שמישהו לא התאמץ לעשות את זה ב-BOT, הוא אפילו יגרור רגליים

במכוון. וזה משהו חמור.

אני יכולה להגיד משהו?

גב' אורנה רייטר:

תודה, אלעד. לא, רגע, שנייה. ניסינו להסביר ככל יכולתנו, גם יוסי,

מר ניר ברטל:

גם אודי, גם אני, גם שלמה, לגבי אם אפשר או אי אפשר BOT, בהתאם ללוחות הזמנים. הסברנו

ככל יכולתנו. תיכף, אורנה, שנייה, רגע. אני רק רוצה להגיד משהו אחד, בהתייחס למה שאתה

אמרת. שעשית השוואה בין מבנה המועצה לפאנלים הסולאריים. זו השוואה נכונה. בשתי האופציות

אני פניתי אליכם, הנה, בועז יוצא, כי רציתי גם –

***** מר בועז בגריש יוצא מהישיבה *****

פניתי אליכם ממש בתחילת הפרויקט, לבוא ובדיוק לעשות את

מר ניר ברטל:

הדיונים האלה ביחד.

- גב' צדוק תמר:** התחלנו עוד פעם?
- מר ניר ברטל:** רגע, שנייה.
- מר אלעד כהן:** תגיד, אתה בדקת בכלל -
- גב' צדוק תמר:** חבל שהתה מלעיט את הציבור בשקרים האלה. זה לא לעניין.
- מר אלעד כהן:** אם התב"ע של תרבותא מאפשרת לך להעביר משרדים בכלל?
- מר ניר ברטל:** איזה ציבור?
- מר אלעד כהן:** אפרופו עבודה על נתונים שעשיתם? חומר למחשבה.
- גב' צדוק תמר:** אנשים שצופים בך עכשיו.
- מר ניר ברטל:** אוקיי, אז כמו שאמרתי לכם בישיבה הקודמת, באוקטובר זה היה? שלחתי לכולם הצעה, לבוא, זה ממש היה בהתחלה של קבלת ההחלטות לגבי הפאנלים הסולאריים. לבוא בדיוק לעשות את ההתלבטויות האלה ביחד. אף אחד אפילו לא הגיב לעניין הזה. וכן, יש פה לוחות זמנים, כמו שאמרנו כבר אז. שצריך לחבר את המערכות בהתאם ללוחות זמנים של חברת חשמל. לא באתם בהתחלה, אז אתם יכולים,

אז קיבלת החלטה עם עצמך.

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: לא קיבלתי החלטה עם עצמי. ההחלטה היא פה. אתם יכולים, כמו שאתם רוצים, לא להסכים לה. ודרך אגב, בישיבה שהתקבלה החלטה על איזה מתווה ללכת, היה אני, היה אודי, זוכר את ההחלטה? עם רועי, עם עדי, ויוסי לדעתי גם היה שם. אנחנו היינו החמישה שבסוף ישבנו ביחד ובדיוק שקלנו את הדילמה הזאת, אם ללכת על הכרזה. היו כאלה שחשבו על השכרה. אחרי דיון היתה בסוף הסכמה פה אחד, אחרי שראינו בעיקר את ההבדלים הכספיים וכמה כסף זה יכול להכניס למועצה, שאפשר לעשות הרבה דברים שאנחנו רוצים, שעכשיו אתם מונעים אותם מאיתנו, במידה ואתם מוותרים על ההכנסות שאנחנו יכולים לקבל. בסדר, אורנה, את רוצה להגיד משהו? ואז ניגש להצבעה.

רגע שבועז יחזור. הוא בשירותים.

מר אלעד כהן:

אז אני בינתיים אדבר.

גב' אורנה רייטר:

אולי תעשה הפסקה של איזה שתיים, שלוש דקות?

מר אלעד כהן:

לא, אני מעדיפה לדבר.

גב' אורנה רייטר:

אז אחריך אולי באמת הפסקה. אם אפשר, הפסקה קטנה.

גב' צדוק תמר:

אודי, אני די בהלם ממה שאתה אמרת בסוף. די בהלם. זה מרגיש לי,

גב' אורנה רייטר:

ואני אהיה עכשיו קצת קשה, כמו מאפיה. 'אם אתם לא תסכימו לאופן המימון שאני מציע, לא יהיה לכם פאנלים סולאריים לטובת האנושות והיישוב והאנרגיה הירוקה'. זה מה שאתה אמרת. זה מה

שאתה אמרת.

אמרת לא יהיה.

גב' צדוק תמר:

זו המשמעות המעשית.

מר אלעד כהן:

.my way or highway

גב' צדוק תמר:

א', כן.

מר אודי וילד:

זה גם הגזבר אומר וגם המנכ"ל אומר.

מר ניר ברטל:

אז חכה, תן לי לסיים. אני כרגע -

גב' אורנה רייטר:

אני אגיד לך מה.

מר אודי וילד:

לא, לא, אני קודם אסיים. אני פשוט מזועזעת מזה שאנחנו מקבלים

גב' אורנה רייטר:

חלופות ואתה אומר 'אם תבחרו חלופה שלא מתאימה לי, זה לא יהיה'. ככה אתה אמרת. עכשיו, לעניין האחר.

לא, הוא לא אמר 'בגלל שזה לא מתאים לי'.

מר ניר ברטל:

אני רוצה לסיים. אני לא הפרעתי לאף אחד פה.

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל:

לאודי הפרעת. תדייקי.

גב' אורנה רייטר:

נכון, אודי, אני מצטערת שהפרעתי לך. אני רגע רוצה לסיים בקטע של עומס מלוות. אני הבנתי מהתחשיבים שאני הבנתי זה שמותר לנו לקחת עד בערך 30 מיליון. מתוך זה צריכים להשאיר 20% מהתקציב, אז בואו נגיד 15% מהתקציב, שזה יוצא סביב ה-10 מיליון. זאת אומרת יש לנו לשימוש 20 מיליון. יש לנו כרגע 15 מיליון בעבודה על השנתיים הקרובות, יש לנו עוד 5 מיליון. ולא 9, ולא 10. זה מה שאני הבנתי, נקודה. וזה חלק מהשיקולים שהיו. דבר נוסף, שיקול נוסף היה זה שאני חושבת שנכון להיום המועצה לא יכולה להרים כזה פרויקט. סורי, אני מצטערת, שלמה. התפקיד שלך הוא מנכ"ל. הוא לא מנהל פרויקט התקנת סולאריים. אוקיי? בנוסף, ולמה אני מרגישה ככה? אם אני מסתכלת, ואודי היה מאוד מעורב בנושא של עתודות והפיתוח של עתודות, שאני לא יודעת מה מצב התקציב שם ואם חרגנו או לא חרגנו, ואם אנחנו משלמים מכספי משלם המיסים על תחנת הסניקה, כי זה מחוץ לעתודות, זה יצא מחוץ לעתודות, יש בעיה מאוד קשה לתושבי עתודות. חדר הטרפו שאמור היה להיות מחושמל, אנחנו אישרנו אותו סביב אוקטובר או אוגוסט? דחוף, דחוף, דחוף,

מר אלעד כהן:

כמעט שנה.

גב' אורנה רייטר:

לא, לא שנה. אנשים צריכים להיכנס שם לגור, יש בעיה. יש בעיה עם הסטנדרטים של הריצוף, סטנדרטים של כבישים, שינוי כל הנושא, הורידו, שינמכו את הפיתוח. זה פרויקט אחד שהמועצה לקחה על עצמה, לצערי. פרויקט נוסף שראינו רק עכשיו, פרויקט שנעשה לכאורה ללא תכנון או בהתייחסות לתכנון עבר, זה הפרויקט של החלפת קו הסניקה, כאשר מה שאני הבנתי מניר שהיה פה, שהוא שימש כמהנדס ביוב לעת מצוא וקיבל החלטה האם לשים את הקו הזה, שאמור להיות קו בשמש, 20 ס"מ מתחת, שכל מהנדס ביוב כמו שאלעד תיאר, היה מזועזע

מהפרויקט.

אז נכון, היתה היסטוריה וזה היה בחג ואין שום טענה שעשו את הדברים הכי דחופים. אחד, לדעתי, ובגלל זה אלעד ביקש תחקיר ולגמרי הסכמתי איתו, לראות איך לא עושים את זה עוד פעם. טעויות קורות. נכון להיום, יש לי חשש מאוד מאוד כבד שהמועצה תנהל כזה נושא. עכשיו, ככל שאני מבינה, ואני לא מבינה הרבה, אז התייעצתי עם גורמי מקצוע בתחום. וגם תמר התייעצה וחיברנו את המידע. שהולכים לכיוון של ה-BOT, יש לנו יותר, לפחות אני חשבתי יותר ביטחון שהנושא יעשה באופן מקצועי יותר. וחשבתי גם שצריך להיות מן משהו שקוראים לו, מישהו פשוט אמר לי, כמו מהנדס צל או מפקח צל כזה שנמצא מטעם המועצה ובודק שאכן אחד, המכרז מכיל את הכל. שניים, הוא בודק שבעצם ההתקנות הן תקינות וכו' וכו'.

מר אלעד כהן: איכות הרכיבים שמותקנים.

גב' אורנה רייטר: בסדר. מישהו רשם לי סדרה של דברים שצריכים לשים לב, אוקיי?
לצורך העניין, איזה מקצועות צריכים להיות. עד הרמה הזאת. אבל אני לא הולכת לנהל את הפרויקט אז אני לא משתמשת בזה אפילו.

מר ניר ברטל: אורנה, רק לקצר, כי אנחנו כבר -

גב' אורנה רייטר: זאת אומרת שישבנו, תמר ואני, על לראות את הדברים. הסתכלנו, דיברנו עם אנשים, דיברנו גם עם כאלה, פה אמרו לנו פעם שעברה, בישיבה הקודמת, שלא עושים, לא מקובל לעשות BOT. לא מקובל להשכיר גגות. מסתבר שיש, מקובל.

מר ניר ברטל:

...

גב' אורנה רייטר:

אני טענתי. עמק חפר זה רק מה שאני זוכרת. כנסת ישראל.

מר ניר ברטל:

כנסת ישראל היא לא רשות מקומית. אבל חבר'ה, די.

מר אודי וילד:

אנחנו בדקנו את העניין, אורנה, באמת.

מר אלעד כהן:

התשובה שלו היתה עושים חכ"ל ולא -

גב' אורנה רייטר:

רגע, רגע, רגע. שנייה. אני חושבת, בחלוקת האחריות, המועצה ברשות ראש המועצה, צריכה להביא למועצה נתונים לקבל החלטה. במקרה הזה, בפרויקט הזה, כולם בעד. סופר בעד שיהיו פאנלים סולאריים, סופר בעד שתהיה אנרגיה ירוקה באורנית. אף אחד לא נגד. אנחנו מדברים על המימון והיכולת, ובגלל שזה BOT, גם יש פה את יכולת ביצוע. אז אנחנו מדברים כרגע על המימון.

וכשאני הסתכלתי על כל הדברים האלו אמרתי אני לא רוצה לקחת יותר מדי ריסק. BOT בעוד שבע שנים, דרך אגב, סליחה על עוד שנייה, אני יודעת במקרה מחמי, שיהיה בריא בן ה-93, הוא עשה מעל בית הכנסת שהוא הקים, פאנלים סולאריים. והוא סגר איתם שהם מטפלים בהכל. הם שיפצו לו את הגג, הם עשו לו דברים נורא יפים והם משלמים לו את כל חשבון החשמל.

זאת אומרת ה-BOT זה לא שאתה מקבל אפס. אפשר לעשות כל מיני הסכמים. מסתבר שיש מגוון של הסכמים, וזה גם מה שאמרו לי אחר כך, שזה לא קאט אנד קליר, רק תקבלו בעוד שבע שנים, נגמר הסיפור. אפשר גם לעשות עוד דברים. זאת אומרת נכון, לא נרוויח בדיוק ל-25 שנה, בדיוק מה שדובר. אבל יהיה לנו פחות ריסק. וזה היה השיקול, נקודה.

מר ניר ברטל: תודה. חבר'ה, עוד מישהו, משהו שלא נאמר? כי אנחנו מתחילים לחזור על עצמנו. בועז ודורון, אתם ... פחות להתערב. אין להם מה להוסיף. אביבית? סבבה. טוב, אני חושב שבסך הכל כל אחד די מגובש בדעתו.

מר אלעד כהן: אתה עכשיו מעלה את זה להצבעה?

מר ניר ברטל: מה אתה רוצה שנעשה?

מר אלעד כהן: אני שואל. כי אם כן, אני צריך להציג שיש עוד שתי הצעות למעשה.

מר ניר ברטל: אני מבחינתי עדיף לא להצביע.

מר אלעד כהן: למה לא להצביע?

מר ניר ברטל: כי אני מבין שאתם רוצים להעלות החלטה,

גב' צדוק תמר: להצביע על משהו שאתה -

מר ניר ברטל: לא, בגלל שאני חושב שא' זו טעות. ניסיתי להסביר גם למה. וב', זה גם לא יקרה. אבל בסדר.

גב' אורנה רייטר: עוד פעם 'זה לא יקרה', אלוהים ישמור.

- מר אלעד כהן:** בואו נעשה סדר.
- מר ניר ברטל:** בואו נעלה להצבעה.
- מר אלעד כהן:** רגע, משפט אחד.
- מר ניר ברטל:** אני לא רוצה לתת לך. דיברת מספיק, אלעד.
- מר אלעד כהן:** אתם לא חייבים להסכים. אל תזלזל בדעות של אחרים.
- מר ניר ברטל:** אלעד, תודה.
- גב' אורנה רייטר:** לא, הוא לא יעשה את זה. בגלל שלא אישרנו -
- מר ניר ברטל:** ניסינו להסביר את לוחות הזמנים. פשוט לא ...
- גב' אורנה רייטר:** בגלל שלא אישרנו את אופן המימון שהוא חשב,
- מר ניר ברטל:** לא, אורנה. עד אוקטובר צריך לחבר את המערכות. ו-BOT לא יקרה עד אוקטובר.
- מר אלעד כהן:** אני לא יודע מה הם החליטו, יש לי את הצעת ההחלטה שלי. אתה מעלה את הצעת ההחלטה שלך? אז יש פה שתי הצעות.

מר ניר ברטל: אז בבקשה, תקריא.

מר אלעד כהן: רק למען הסדר הטוב, הצעת ההחלטה שלכם זה 2.5 מיליון ₪ לצורך הביצוע העצמי, נכון, ניר? לא השתנה שום דבר בנושא הזה. איך? כן, אוקיי. אז הצעת ההחלטה היא כדלקמן. תקשיבי גם את אורנה. בועז. ככה: סעיף 1. המועצה מאשרת את פרויקט הקמת פאנלים סולאריים על גגות מוסדות חינוך ותרבות ביישוב אורנית, בהתאם לתוכנית פריסת גגות שהוצגה לחברי המועצה לקראת הישיבה של היום.

(2) באשר לדרך ביצוע הפרויקט, לאחר ששקלנו את היתרונות והחסרונות של כל החלופות שהוצגו בפנינו, הוחלט שהמועצה תבצע את הפרויקט בשיטת ה-BOT, היינו מי שייבחר במכרז לבצע את הפרויקט, יממן בעצמו באופן מלא את הקמת הפאנלים הסולאריים וכל מה שכרוך בכך (כולל תכנון, רכישת ציוד ומתקנים, עבודות הקמה וכו'). ולאחר התקופה הקובעת יעברו המתקנים לבעלות המועצה והיא תיהנה באופן בלעדי מרווחי המתקנים.

אני עושה פאזזה קטנה ואני אומר שאם תחזרו ותבואו עם רעיון כזה שיהיה BOT, כי זה לכאורה כנראה מה שגם עולה מדף החלופות שהצגתם, שלא הכרח אחרי X שנים לקבל מלא. אפשר לעשות את זה מדורג, אני מוכן לשקול את זה.

מר ניר ברטל: לא הבנתי. עוד פעם?

מר אלעד כהן: תתעלם רגע מההערה. אני אתייחס לזה בסוף, כדי שזה לא יקטע את הרצף, בסדר? תתעלם מההערה האחרונה. סעיף 3. המועצה תפרסם מכרז לצורך מימוש הפרויקט בשיטת BOT כמוסבר לעיל, שתנאיו יבטיחו ככל שניתן תשואה מקסימאלית וקבלת מתקנים ברמה גבוהה בסוף התקופה הקובעת. סעיף 4.

כחלק מתנאי המכרז, ייקבע כי המועצה תשכור קונסטרוקטור שיבדוק ויאשר את העבודות לפני ובסוף העבודות, וכן מפקח שיפקח על העבודות בצורה הדוקה, כשבעלות אנשי המקצוע יישא הזוכה בפרויקט.

זאת אומרת זה חלק מתנאי המכרז. סעיף 5. המועצה תפעל מול הרשויות בכדי לקבל את כל האישורים הרגולטורים הנדרשים לאישור של הפרויקט מוקדם ככל שניתן. זו הצעת החלטה, ניר. הייתי רוצה להבהיר רק משהו. אתה איתי?

מר ניר ברטל: כן.

מר אלעד כהן: יופי. יש הרי שני סוגי BOT. יש את סוג ה-BOT, נקרא לזה הקלאסי, אבל זה עולה גם מחומרים שחברות הפאנלים הסולאריים מפרסמים. זאת אומרת אתה לא מקבל כלום ב-day one. אחרי שבע שנים, תלוי, זה משתנה, אתה מתחיל, אתה מקבל את המערכת ומקבל מלא. אני מבין, לפחות מהדעה של היועץ אריכא, שהכין פה את החלופה, שה-BOT שהוא מדבר עליו יהיה קצת שונה.

זאת אומרת נתחיל לקבל בהתחלה קצת פחות, וזה ככל הנראה ידחה את המועד שבו אנחנו אמורים לקבל את מלוא התקבולים. אני חושב שהבחירה בין שתי האופציות האלה היא באמת מצריכה חשיבה. אבל היא לא רלוונטית לשאלה באיזה אופציה בוחרים. אני חושב שצריך ללכת על BOT. הפסקה?

מר ניר ברטל: בואו נעשה הפסקה חמש דקות.

מר אלעד כהן: רק משפט, ואחר כך. כדי שזה לא ייתקע. אחרי שתקבל החלטה,

ככה לפחות אני מבקש, על BOT, אם זה יהיה ה-BOT הקלאסי או ה-BOT המשודרג, אפשר גם על

זה לדון.

מר ניר ברטל: תודה. הפסקה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

מר ניר ברטל: טוב, יש לנו שתי הצעות החלטה.

מר אלעד כהן: מי רוצה להגיד משהו על הצעת ההחלטה? בועז?

מר ניר ברטל: אז יש לנו את הצעות ההחלטה.

מר אלעד כהן: הצעת החלטה, ... היישוב.

מר ניר ברטל: אני נגד. הצעת החלטה ראשונה, כמו שהוצגה – לקחת הלוואה של 2.5

מיליון שקל מבנק לאומי, יוסי, נכון? בריבית קבועה של 1.85 ל-15 שנה, לצורך התקנת פאנלים סולאריים במקומות ששלחנו בזימון לישיבה. והצעה שנייה, כל מה שאלעד הקריא. אפשר להצביע?

גב' אורנה רייטר: הצעה שנייה בעצם זה ללכת על האופציה השנייה שהוצגה לנו, שזה

BOT ל-15 שנה.

מר אלעד כהן: רוצה רגע לקרוא את זה? אני פשוט הקראתי.

כבר קראת.

גב' צדוק תמר:

לא, בשבילכם, לא בשבילי.

מר אלעד כהן:

לא, אני רק -

גב' אורנה רייטר:

ההצעה השנייה שאני מדבר עליה.

מר אלעד כהן:

זה לא BOT 15 שנה.

מר ניר ברטל:

לא כתבתי 15 שנה.

מר אלעד כהן:

לא, לא, זו האופציה השנייה שהוצגה לנו.

גב' אורנה רייטר:

כן, עוד פעם, כפי שאמרתי. זה נראה כאילו שה-BOT אפשר לעשות

מר אלעד כהן:

את זה בשתי דרכים. יש כאלה BOT קלאסי, לא מקבלים כלום בשנה הראשונה, עד השנה השביעית בדרך כלל. ואפשר לצאת למכרז ואני בטוח שכולם יתאמצו כדי למקסם את זה.

מי בעד לקחת הלוואה לצורך ביצוע הפרויקט של פאנלים סולאריים?

מר ניר ברטל:

אני, אודי, אביבית. מי נגד? בועז, אתה נגד?

לא.

מר בועז בגריש:

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה מס' 41, מיום שני, 03.05.21

לא. נגד, דורון, אלעד, אורנה, תמר.

מר ניר ברטל:

מה אתה בעד או נמנע?

מר אלעד כהן:

אני נמנע.

מר בועז בגריש:

בועז נמנע. יש לנו שלושה בעד, ארבעה נגד, אחד נמנע. ההצעה לא

מר ניר ברטל:

עברה.

הצבעה:

3 בעד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד.

4 נגד: אלעד כהן, אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר.

1 נמנע: בועז בגריש.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לפתיחת תב"ר ואישור הלוואה בסך 2.5 מיליון ש"ח,

אישור הלוואה מבנק לאומי עד ריבית קבועה של 1.85% להתקנת פאנלים סולאריים.

מי בעד ההצעה של אלעד? תמר, אורנה, אלעד ודורון בעד. מי נגד:

מר ניר ברטל:

ניר, אביבית ואודי. בועז, עדיין נמנע. ההצעה עברה. תודה רבה. נושא הבא.

הצבעה:

4 בעד: אלעד כהן, אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר.

3 נגד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד.

1 נמנע: בועז בגריש.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את ההצעה של חבר המועצה מר אלעד כהן, כדלקמן:

- 1) המועצה מאשרת את פרויקט הקמת פאנלים סולאריים על גגות מוסדות חינוך ותרבות ביישוב אורנית, בהתאם לתוכנית פריסת גגות שהוצגה לחברי המועצה לקראת הישיבה של היום.
- 2) באשר לדרך ביצוע הפרויקט, לאחר ששקלנו את היתרונות והחסרונות של כל החלופות שהוצגו בפנינו, הוחלט שהמועצה תבצע את הפרויקט בשיטת ה-BOT, היינו מי שייבחר במכרז לבצע את הפרויקט, יממן בעצמו באופן מלא את הקמת הפאנלים הסולאריים וכל מה שכרוך בכך (כולל תכנון, רכישת ציוד ומתקנים, עבודות הקמה וכו'). ולאחר התקופה הקובעת יעברו המתקנים לבעלות המועצה והיא תיהנה באופן בלעדי מרווחי המתקנים.
- 3) המועצה תפרסם מכרז לצורך מימוש הפרויקט בשיטת BOT כמוסבר לעיל, שתנאיו יבטיחו ככל שניתן תשואה מקסימאלית וקבלת מתקנים ברמה גבוהה בסוף התקופה הקובעת.
- 4) כחלק מתנאי המכרז, ייקבע כי המועצה תשכור קונסטרוקטור שיבדוק ויאשר את העבודות לפני ובסוף העבודות, וכן מפקח שיפקח על העבודות בצורה הדוקה, כשבעלות אנשי המקצוע יישא הזוכה בפרויקט. זאת אומרת זה חלק מתנאי המכרז. סעיף 5. המועצה תפעל מול הרשויות בכדי לקבל את כל האישורים הרגולטורים הנדרשים לאישור של הפרויקט מוקדם ככל שניתן.

אתה רוצה שאני מחר אשלח את ההצעה, כמו פעם שעברה?

מר אלעד כהן:

עדיף שלא.

מר ניר ברטל:

אתה אומר ממילא לא יעשו איתה כלום.

מר אלעד כהן:

לא, זה בלתי אפשרי. מבחינת לוחות זמנים.

מר ניר ברטל:

3) פתיחת תב"ר שיפוצי קיץ על סך 400,000 ₪. מהות העבודה – ביצוע בדיקות שגרתיות לתקינות מבני החינוך ביישוב כמתחייב על ידי משרד החינוך ותיקן ליקויי בטיחות. מקור תקציבי – קרן אגמ"צ.

מר שלמה אפרתי: הנושא הבא, תב"ר. אנחנו נערכנו לקראת שיפוצי הקיץ בגנים ובבתי הספר, מוסדות החינוך.

מר אלעד כהן: אמרת שלא צריך,

גב' צדוק תמר: די, נו, חלאס. בואו נקדם את העלילה.

מר שלמה אפרתי: כמקובל במועצה, אנחנו פותחים תב"ר לקראת שנת הלימודים לצורך-

מר אלעד כהן: אני אשלח ליפית מחר.

מר שלמה אפרתי: האישורים והעבודות שיש לעשות, שיש לבצע. האופן שבו זה עובד זה כך. משרד החינוך מבקש מכל רשות מקומית לעמוד בדרישות מסוימות ולהנפיק אישורים מסוימים על כל מבנה. יש אישורים שצריכים להינתן אחת לשנה. יש אישורים שצריכים להינתן אחת לחמש שנים. ואנחנו נדרשים קודם כל לאישורים האלה. לצורך העניין האישורים הם, כפי שנשלח אליכם למייל, בדיקת קונסטרוקטור של הצללות, מזגנים, עמודי חשמל, תקינות קרוונים, בדיקה אקוסטית, בדיקת מערכות חשמל, בדיקת מתקני ספורט,

בדיקת אגרונום, אישור ממונה בטיחות מוסדות חינוך, אגרת רישוי של כיבוי אש גנים ובתי ספר. כל הדברים הללו, החלפת חול בגני הילדים. כל הדברים האלה זה רק אישורים. רק לשלם לבן אדם שיבוא וייתן אישור שהמבנה תקין.

בנוסף לכך, אנחנו צריכים גם לבצע עבודות. מגיע, לצורך העניין, חשמלאי בודק, והוא יוצא עם רשימת רג'קטים. אחר כך אנחנו צריכים ללכת ולתקן את הריג'קטים האלה. להזמין אותנו שוב, שיגיד אם המבנה מאושר. וכל זה צריך לקרות עד שבועיים לפני פתיחת שנת הלימודים. אנחנו היום כבר באיחור משמעותי. כי עד שהתב"ר ייפתח ועד שנוציא הזמנות לספקים, הספקים האלה צריכים להגיע ולעשות רשימת עבודות, שלאחריהם נצטרך לבצע את העבודות. אנחנו צריכים להתקדם ולהתקדם מהר, בהיבט של התב"ר הזה.

אני עשיתי עבודה מאוד מדוקדקת, גם למדתי מה עשינו בשנים קודמות, לאיזה מבנים יש לנו כבר אישורים שנעשו לפני חמש שנים. לאיזה מבנים אנחנו צריכים לחדש אישורים, איזה מבנים אנחנו צריכים לעשות אישורים חדשים של השנה הזאת. שנה שעברה אושר תב"ר בסך 300,000 שקלים. השנה אנחנו מבקשים 400,000 שקלים משתי סיבות מרכזיות. אחת היא שיש לנו אישור אחת לחמש שנים, זה לא אישור, זה אגרת כיבוי אש שזה כמעט 50,000 שקלים. ועוד הוצאה רצינית היא אישור ממונה בטיחות מוסדות חינוך -

סליחה, שכחתי. מה ההוצאה של 50,000 שקלים?

מר ניר ברטל:

אגרת רישוי כיבוי אש.

מר שלמה אפרתי:

שלא היתה בשנה שעברה.

גב' אורנה רייטר:

לא היתה ואחת לחמש שנים צריך לשלם את זה. יש את אישור ממונה

מר שלמה אפרתי:

בטיחות מוסדות חינוך, שזה עוד 28,000 שקלים.

גב' אורנה רייטר: שלא היה שנה שעברה?

מר שלמה אפרתי: שלא היה שנה שעברה, כי בשנה שעברה היה לנו, קב"ט מוס"ח, ממונה בטיחות מוסדות חינוך. קב"ט מוח"ס החדש שלנו יוצא לקורס מול מוסדות חינוך.

גב' אורנה רייטר: הוא חסך לנו 28,000 שקלים.

מר שלמה אפרתי: זה אמור לחסוך לנו את הכסף גם בשנה הבאה. אני גם עם כל המחירים האלה, עוד עושים עבודות ומנסים גם לצמצם את המחירים האלה, מבחינתי לשלם אלפי שקלים על אישורים כואב לי הלב. אני מעדיף את הכסף להוציא בביצוע של דברים ופחות באישור של דברים, אז אני עוד מנסה לצמצם. אבל זה התב"ר שאנחנו מבקשים, בתוספת של הערכה של תיקונים על בסיס מה שהיה בשנים קודמות. תיקוני חשמל יכולים להגיע עד 50,000 שקלים. תיקונים של כיבוי אש גם כן, ומצ"ם.

לכן אנחנו מבקשים 400,000 שקלים לצורך התב"ר הזה. אני צריך להיכנס פה לעבודה מהירה. התקיימו כבר לדעתי קרוב, היום היתה הפגישה השישית לקראת פתיחת שנת הלימודים. מי שמוביל את הפרויקט הזה זה ירין, קב"ט מוס"ח. אני ביחד איתו מנווט את האירוע הזה. עד כאן.

גב' אורנה רייטר: אפשר לשאול שאלה? אז אני מבינה שה-100,000 שקלים, ההבדל, זה באותה אגרת רישוי שבאמת היא לא קיימת שנה שעברה. מערכות חשמל כן קיימת שנה שעברה. אבל זה מסביר 45,000 שקלים. עוד 55,000, איפה זה?

מר שלמה אפרתי: אמרתי. 45 אגרות רישוי כיבוי אש.

ועוד 55?

גב' אורנה רייטר:

ועוד 28 אישור ממנוה מוסדות בטיחות מוסדות חינוך.

מר שלמה אפרתי:

אוקיי. והשאר זה בצ"מ.

גב' אורנה רייטר:

כן. גם עיגלתי ל-400 כי גם בשנה שעברה היה צורך בעוד כמה אלפי

מר שלמה אפרתי:

שקלים שלקחו מהסעיפים של השוטף.

דווקא אני רואה פה שנה שעברה שבוצע ב-70,000 שקלים בערך,

גב' אורנה רייטר:

בניית חצר מורים, ביצוע, פינוי וניקוי. שזה לא קשור בעצם לנושא הזה.

אני אחדד. הרבה מהדברים זה באמת רשימת ריג'קטים שאני באמת

מר שלמה אפרתי:

לא יודע לומר מה יגיד מהנדס בטיחות. יכול להגיע מהנדס בטיחות ולפסול לי,

בית ספר שלם. בית ספר גוונים.

מר ניר ברטל:

כן. יכול לצורך העניין לבוא לפסול את כל התקרה ועכשיו נצטרך

מר שלמה אפרתי:

להיכנס -

בסדר. אבל אז כשיש לך משהו, אז אתה תעלה את זה שוב.

גב' אורנה רייטר:

אני לא אספיק. וזה גם מה שהיה שנה שעברה. ובנוסף, אני אומר.

מר שלמה אפרתי:

שנה שעברה יצא כסף לפתיחת שנת הלימודים גם מתקציב שוטף כי התב"ר לא הספיק. ולכן, שמעתי

בעצת קודמי לתפקיד, גם למדתי מה נעשה שנה שעברה, למדתי -

גב' אורנה רייטר: לקחת קצת יותר.

מר שלמה אפרתי: ולקחתי את הבצ"מ.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. יש לי עוד שאלה. כשאני מסתכלת על מוסדות חינוך אני רואה

פה דברים שהם לא כזה מוסדות חינוך. שלושה מועדוני נוער. מה זה שלושה מועדוני נוער? יש מועדון אחד, לדעתי, לא?

מר שלמה אפרתי: נכון.

גב' אורנה רייטר: מה זה השלושה? מה זה עוד שניים?

מר שלמה אפרתי: הובא לתשומת ליבי רק לאחרונה. היה נוהג לעשות -

מר ניר ברטל: לא, זה בני עקיבא,

מר שלמה אפרתי: בני עקיבא, הצופים ומרכז הנוער.

מר ניר ברטל: גם להם אנחנו נותנים אישור ...

גב' אורנה רייטר: אבל מה שאני יודעת, זאת אומרת יכול להיות שזה לא, לא יודעת,

אתה תגיד אם זה נכון שזה יירשם פה, כי זה בכלל תקציב שצריך להיות בתמיכות. אני אגיד לך

משהו,

מר ניר ברטל:

לא, לא, אישור מוס"ח הוא לא בתמיכות.

גב' אורנה רייטר:

לא, מוסדות החינוך. אני גם יודעת, עוד פעם,

מר אלעד כהן:

אבל יוסי רצה להעיר משהו חשוב, לא נתנו לו. לא, גם אנחנו אמורים

לשמוע.

מר ניר ברטל:

תגייד, ברור. ...

מר אלעד כהן:

לבדוק מה?

גב' אורנה רייטר:

לא, כי לא בטוח שהם יכולים לעשות מהתקציב הזה לצופים ובני

עקיבא.

מר יוסף הדרי:

אבל יכול להיות שאפשר לעשות ...

גב' אורנה רייטר:

אבל עוד דבר. אני מבינה -

מר יוסף הדרי:

זו אחריות שלנו אני מתאר.

גב' צדוק תמר:

זה של המתנ"ס, לא?

גב' אורנה רייטר: שנייה, שנייה. מה שאני יודעת, אני לא יודעת בבני עקיבא או צופים, אבל אני הבנתי שברשויות אחרות, זה סתם הובהר לי, אני לא בתחום, שברשויות אחרות הרשות מממנת הרבה פעמים ואז מתקזזת על התשלום של התמיכות.

מר יוסף הדרי: מאוד פשוט. אני מציע לאשר את זה ככה.

גב' אורנה רייטר: שנייה, שנייה, תיכף. אז זה דבר אחד. תרבותא, זה לא מוסד חינוכי. אולם הספורט אני מבינה שזה אולם הספורט בשיתוף עם הקאנטרי, לא מוסד חינוכי.

מר יוסף הדרי: את חייבת לאשר את תרבותא, ... תקציב משרד החינוך. זה .. לדברים. זה ספרותא אני צריך אישור.

גב' אורנה רייטר: זה תרבותא. אז אני באמת, עוד פעם אני אומרת. כשאני ראיתי את זה, אתה יודע, שיפוצי קיץ, אתה מדבר על בתי ספר וגנים. ופתאום אני רואה פה דברים שהם לא קשורים לבית ספר,

מר יוסף הדרי: זו אותו שלב של תרבותא מסיבה אחת מאוד פשוטה. ברגע ספרותא התקבלה לתקציב, ספרותא לא יושבת בנפרד. ההכנסות, ההוצאות,

גב' אורנה רייטר: אה, רשום תרבותא אבל הכוונה לספרותא?

מר יוסף הדרי: לא, צריך לאשר את כל המבנה. אין ברירה, לחשמל, כדי שספרותא תוכל להשתמש בה. כדי לקבל תקציב.

השאלה אם זה צריך לשבת פה.

גב' אורנה רייטר:

אני מקבל תקציב על הספרן החזר, אני מקבל על הספרים החזר שם.

מר יוסף הדרי:

השאלה אם זה צריך לשבת פה. כי הדחיפות היא לא דחיפות של

גב' אורנה רייטר:

תחילת שנה. היא לא של ספטמבר.

סליחה, מגישים למשרד החינוך עד ה-1 לספטמבר את כל המבנים.

מר יוסף הדרי:

אין ספטמבר את ספרותא אנחנו נגיש עוד חודשיים שלוש. כי מבחינתו זה, כל משרדי הממשלה

עובדים ב-1.1. מינואר עד ינואר. משרד החינוך עובד מה-1.9 עד ה-1.9. אתה צריך לאשר את כל

המבנים עד ה-1.9. ואתה ...

טוב, אוקיי.

גב' אורנה רייטר:

יש לי כמה דברים. א', אני כמובן שמח לקדם בברכה כל החלטה

מר אלעד כהן:

שקשורה בשיפוץ מבני חינוך. אבל יש לי רק שתי הערות, למען הצדק ההיסטורי. לבוא ולהגיד

שאנחנו קצת בדחיפות של זמן, קצת מוזר לי. כי כשאני מעיין במה קרה שנה שעברה, אז אני רואה

שאישרנו את זה ב-2.6. מי שרוצה, יכול לראות.

מה זה משנה, אלעד?

גב' צדוק תמר:

סעיף 6 להחלטה. אז כנראה שה-2.6 זה גם אפשרי. לא שזו סיבה

מר אלעד כהן:

בעיני לא לאשר את זה. אבל ככה, אני לא אוהב שמציגים מצב של דחיפות איפה שאין דחיפות.

מר ניר ברטל: אה, אבל לקחנו לתשומת לבנו את ההערה של אורנה מקודם, שהמועצה לא יודעת לנהל פרויקטים. אז הנה, אנחנו מקדימים בחודש את ה...

מר אלעד כהן: אתם הבאת את זה לישיבת, שנייה, לא, ניר. למען הדיוק לפחות. אתם הבאתם את זה לישיבת מועצה ב-2.6. הבאתם את זה. זאת אומרת מבחינתכם לאשר את זה ב-2.6 לא היתה בעיה. אז לבוא ולהגיד היום -

מר ניר ברטל: לא, זה גם ... לא נכונה.

מר אלעד כהן: שנייה. לבוא ולהגיד היום, ב-3.5, שזה פתאום גוועלד ואס.או.אס קצת פחות מדויק. לא שזו סיבה לא לאשר את זה, כמובן. אני כבר אומר, אני אשמח מאוד לאשר. שאלה נוספת, או למעשה היחידה, שהייתי רוצה לשאול. אני אפנה את זה אליך, ניר, או לגזבר, אני לא יודע.

מר ניר ברטל: התשובה היא לא, בלתי אפשרי.

מר אלעד כהן: ... שכל מה שאנחנו מבקשים זה בלתי אפשרי.

מר אלעד כהן: הייתי בטוח שתגיד דבר אחר. שכל מה שלא מאשרים, לפי שיטתו של ניר, הוא לא אפשרי. אם לזה התכוונת, אנחנו פה אחד. טוב, בוא נהיה רציניים רגע. הנושא הוא רציני והוא מבורך. אני בטוח שכולנו נשמח לקדם את זה. אני רק רוצה לשאול אותך, ניר, ואולי את הגזבר. אני עיינתי בתקציב של המועצה שנת 2020, וגם נדמה לי ב-2021. ואני רואה ששם, שם הכוונה בטיוטות תקציב, יש שם סעיפים של שיפוצי קיץ, או תיקונים או לא משנה איך נקרא לזה. אפשר לקרוא לזה שיפוצים, אפשר לקרוא לזה תיקונים, זו אותה גברת בשינוי אדרת בגדול. לא משנה איך

תקרא לזה.

אז אני סתם רוצה לשאול, ברמה העקרונית, אם באמת יש רכיבים בתקציב, אגב, נכון ש-2021 לא אושר, אנחנו 1/12 של 2020, למה אתם מצאתם לנכון לאשר את זה או לבצע את זה בדרך של תב"ר? כי אחד מהשניים. או שמצאתם לנכון לאשר את זה בדרך של תב"ר, משמע הרישום התקציבי ב-2020 הוא בשביל הנייר בלבד, כי לא עושים אותו. או שאם יש הסבר אחר, אני אשמח לשמוע. אתה, אתה, לא משנה. תחליטו.

מר ניר ברטל: כמו שאמרתי, התשובה היא בלתי אפשרי. עכשיו יוסי.

מר יוסף הדרי: א', ... שאישרו כמה שאני יודע את תחילת שנה דרך תב"ר. זה מה שהיה לנו. זה גם מה שמראה בכל התקציבים בשנים קודמות. גם תב"רים קודמים שראיתי. זה לא משהו שאני חידשתי פה ודברים כאלה. דבר שני, יש 100,000 שקל של שיפוצי קיץ, גם בתקציב. וגם הוא מנוצל כחלק מהעניין.

מר אלעד כהן: בנוסף ל-400, זה מה שאתה אומר.

מר יוסף הדרי: תראה, אני כבר אומר לך. סתם דוגמה, כיבוי אש מגיע, סתם דוגמה, שנה שעברה. שנה שעברה אישרנו 300,000 שקל. ואז הגיע כיבוי אש. אוקיי? עכשיו, צריך להבין. כיבוי אש זה לא הספרינקלרים בלבד. זה חשמל, זה הכל. וזה כאלה.

מר אלעד כהן: זאת אומרת, מה שאתה אומר לי,

מר שלמה אפרתי: זה קו בזק חדש, נגיד.

האמת, שמה ששמעתי כרגע קצת מטריד אותי. למה?

מר אלעד כהן:

פשוט משהו הסיח את דעתי.

מר יוסף הדרי:

... שאי אפשר לעשות את זה. אנחנו קצת חוששים. כי שום דבר

מר אלעד כהן:

שאנחנו אומרים אי אפשר לעשות.

סליחה, משהו אחר. (נשמעים צוחקים)

מר יוסף הדרי:

בועז ויוסי, אני אפריד ביניכם.

מר ניר ברטל:

סליחה. כיבוי אש, ספרינקלרים, זה חוט חשמל וכאלה, ופה בחמש

מר יוסף הדרי:

שנים הסיכון שהיה עוד יותר, הסיכוי שאנחנו נקבל יותר ויותר רג'קטים היה יותר ויותר גדול. סתם דוגמה, שנה שעברה קיבלנו, שזה היה רגיל, 70,000 שקל בערך רק תיקונים של ספרינקלרים ושל כל המערכות.

אם אני מסכם את כל מה שאתה אומר לי, אז המסקנה היחידה

מר אלעד כהן:

שאפשר להסיק ממנה היא שלמעשה, התוכנית הזאת שהציגו היא בכלל לא התוכנית המלאה והיחידה, ויש ממילא כוונה להשקיע עוד 100,000 ₪ לפחות, אם נלך לפי 1/12 של 2020. אגב, זה יותר מ-100,000, כי מי כמוך יודע, יוסי, שמעבר ל-100 שמופיע, אתם בכל בית ספר בתרחיש של 2020, יש בערך 50,000 ₪.

אבל לא, לא, אלעד, אלעד, זה לא קשור לשיפוצי קיץ. אתה מערבב

מר יוסף הדרי:

בין דברים, סליחה. בית הספר במשך השנה זקוק לדברים שלא קשורים לשיפוצי קיץ. שיפוצי קיץ

נוגעים לשיפוצי קיץ. ה-50,000 שקל של פעם שעברה, החלפנו מדרגות. זה לא קשור.

מר אלעד כהן: זאת אומרת לפחות יש 100,000 ₪ נוספים, שאתם מתכוונים לבצע.

מר יוסף הדרי: חד משמעית.

מר אלעד כהן: ועל מה, אנחנו לא יודעים. ...

גב' אורנה רייטר: אתה תדע. אתה ביקשת נתונים. הוא ישלח לך נתונים.

מר אלעד כהן: איזה נתונים הוא ישלח לי?

גב' אורנה רייטר: לא יודעת. ביקשת היום במייל נתונים.

מר ניר ברטל: עוד פעם נתונים?

מר אלעד כהן: לא, לא, משהו אחר. מה שביקשתי זה גוונים. לא קשור לזה.

מר שלמה אפרתי: זה בקטנה מה שביקשת. ...

מר ניר ברטל: פתח תב"ר 'נתונים לאלעד'.

מר שלמה אפרתי: זה פרויקט BOT רק הנתונים שהוא ביקש.

מר אלעד כהן: אני קצת מופתע. כי אתה כתבת מכתב בכזה ביטחון שעשית את זה

ועשית את זה ועשית את זה,

מר שלמה אפרתי: אני לא עשיתי. המועצה.

מר אלעד כהן: ובהנחה שזה נכון, אז מאוד פשוט. לוחצים על ארבעה כפתורים

ומוציאים את הדברים. אבל בוא נתקדם.

מר יוסף הדרי: אתה ביקשת את החוזים ואת ההתקשרויות והכל. זה לא -

גב' אורנה רייטר: שנייה, אבל מחכים למכרז הזה של המחשוב. מה קורה עם הסיפור

הזה?

מר יוסף הדרי: רגע, רגע, הלוואי והייתי אחרי זה.

מר ניר ברטל: יוסי, די. בואו נישאר בנושא. אחרי זה נוכל נושאים נוספים. עוד

משהו, אלעד?

מר אלעד כהן: אתה רוצה שאני אוסיף משהו?

מר ניר ברטל: כן. אני מבקש שתעלה הצעה בהחלטה נגדית.

מר אלעד כהן: האמת, שאחרי מה ששמעתי היום, ניר,

מר ניר ברטל: אז בוא נעשה הפסקה. בועז, כמה כמה?

מר בועז בגריש: 0:1.

מר ניר ברטל: דורון, אודי, אביבית, שלמה. אפשר להצביע? מי בעד? פה אחד.
אביבית? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר שיפוצי קיץ על סך 400,000 ₪. מהות העבודה – ביצוע בדיקות שגרתיות לתקינות מבני חינוך ביישוב כמתחייב על ידי משרד החינוך ותיקון ליקויי בטיחות. מקור תקציבי – קרן אגמ"צ.

(4) דוח מבקר המדינה לשנים 2016 – 2018.

מר ניר ברטל: נושא אחרון להיום. יוסי, אתה משוחרר.

מר יוסף הדרי: תודה רבה.

מר שלמה אפרתי: אנחנו קיבלנו דוח של מבקר המדינה, שנכתב על שנים '17, '18, '19 והגבנו לו, למבקר המדינה. אנחנו נדרשים לעשות עליו ... להציג אותו במליאת המועצה.

מר ניר ברטל: ביי, יוסי.

*** יוסי הדרי יוצא מהישיבה ***

מר אלעד כהן: אתה מדבר על משק המים וההסעות.

מר שלמה אפרתי: כן, קיבלתם כולכם,

גב' אורנה רייטר: לא רק הסעות. יש פה ...

מר שלמה אפרתי: מבקר המדינה עשה דוח על נושא משק המים לכל הרשויות ביהודה ושומרון. הדוח לא היה פרטני על אורנית, אלא על כולם. הליקויים היו בסגנון 'המועצות המקומיות אורנית ואלפי מנשה לא הכינו תוכנית אב', זאת אומרת לדוגמה, ליקוי. זה לא שהוא לקח את אורנית ועשה זום אין. אלא דיבר באופן כללי. העבודה שנעשתה במענה לדוח מבקר המדינה נעשתה על ידי רועי, המנכ"ל הקודם. עשה עבודה מאוד יסודית. סעיף סעיף. על כל פנים, הליקויים הוצגו. שלחתי לכם טבלה שהכנתי אני. לקחתי את הליקויים, לקחתי את המענה, חיברתי, שיהיה לכם יותר נוח, במקום שיהיה לכם קובץ של מבקר המדינה בנפרד ומענה בנפרד, עשיתי את זה בצורה שתוכלו לראות באופן קוהרנטי. אני, מתוך הביקורת הזאת של מבקר המדינה, ובהנחיית ראש המועצה, לקחנו את עיקרי הביקורת וניסינו לראות איך אנחנו מייצרים תוכנית עבודה לטיפול במשק המים באורנית. כשהיעד הוא להגיע ל-8% פחת תוך שלוש שנים. זה יעד שהוא ישים או אפשרי.

מר ניר ברטל: עד שלוש שנים.

מר שלמה אפרתי: עד שלוש שנים. כזה שאפשר ... אפשר להגיע אליו. ונעשתה תוכנית עבודה מאוד מפורטת, כולל מיפוי, דרך אגב, זה מתקשר קצת למה שדיברתם, צפיתי בה מרחוק. זה כל אלה מיפוי מלא של קווי המים של היישוב, סגירת מעגלי פחת, התקנת גמלים חדשים בתחילת

מעגל פחת, התקן שעון נוסף מעל השעון של מקורות, חיבור מים נוסף ליישוב, גילוי נזילות, ותיקון וטיפול בהידרנטים שבורים. שיעון של כל הגינות הציבוריות ביישוב, שיעון של בתי הכנסת ביישוב. זאת אומרת עבודה הרבה יותר יסודית על נושא משק המים.

גב' אורנה רייטר: אפשר לדעת רק כמה פחת ב-2019/2020?

מר שלמה אפרתי: היום אנחנו 23% -

מר ניר ברטל: רגע, שנייה. חבל שיוסי הלך.

גב' אורנה רייטר: כן, יוסי מומחה המים. תקראו לו לחזור. נכון, נכון, מסכימה.

מר אלעד כהן: אגב, היה דוח מפורט. חבל שלא שלחתם את כל דוח הביקורת. כי שם זה כתוב.

מר ניר ברטל: 2019 אורנה זה או 18 או 16 אחוז. ו-2020 אני חושב שהגענו ל-12% פחת.

גב' אורנה רייטר: ומה עשינו? יודעים? או שזה רנדומאלי?

מר ניר ברטל: לא, עשינו פעמיים, גם ב-19' וגם ב-2020 התעסק עם המים -

מר שלמה אפרתי: כן, כן. נעשו שתי פעולות לגילוי נזילות. נעשו פעולות -

ב-19' מצאנו כל מיני ברזים מטפטפים,

מר ניר ברטל:

מטפטפים, שיעון של גינות,

מר שלמה אפרתי:

מר ניר ברטל: לדעתי, אם אני זוכר נכון, ב-19' גם מצאנו שתי נזילות סמויות בתוך הקרקע. תיקנו אותן. זה דבר אחד. דבר שני, הפרויקט של ההחלפה של כל השעונים, לא כל השעונים, אצלנו בפיילוט של השעונים הקרמיים. אנחנו סבורים שרוב הפחת הוא לא פחת של מים שזורמים לאנשהו לאדמה, אלא פשוט מדידה לא נכונה. גינות ציבוריות שמשקים אותם ואין שעון. אז זה נחשב כפחת, או שעונים לא מדויקים. אז סגירת מעגלי הפחת אמורה -

אני קראתי איפשהו מה הממוצע. מה הנורמה.

גב' אורנה רייטר:

הנורמה למועצה כמו שלנו צריכה להיות סביב ה-8%.

מר ניר ברטל:

עד 8%.

מר שלמה אפרתי:

וזה היעד שלנו באמת שהגדרנו שאנחנו רוצים להגיע אליו.

מר ניר ברטל:

עד 8%. זהו, אפשר לעבור כאן עכשיו -

מר שלמה אפרתי:

כמה זה בכסף? סתם מעניין אותי. כמה זה 8% פחת? כמה זה 12%

גב' אורנה רייטר:

פחת בכסף?

יוסי.

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: יוסי איננו, טוב. אפשר להתקשר אליו. יכול להיות שהוא יגיד. אם הוא זוכר בעל פה.

מר ניר ברטל: 4 מיליון שקל, זו עלות המים בערך. 10% זה 400,000 שקל. לא, זה במכירה. 3 מיליון שקל זה סך הכל עלות רכישת המים, אם אני זוכר נכון.

מר שלמה אפרתי: בסביבות 300,000 שקל, קצת פחות.

מר אלעד כהן: אתה לא מחסיר משהו שהוא מאוד חשוב, לגבי דוח הביקורת? לא חסר לך איזשהו תהליך פה בכל הסיפור הזה? ועדת ביקורת אולי? כבר דיברנו על זה בישיבה הקודמת, והסביר לך יוסי,

מר שלמה אפרתי: אלעד, אני לא סיימתי. אנחנו יכולים לעבור עכשיו ליקוי ליקוי, דרך כל, אתה יכול לעבור עכשיו לטבלה שצירפתי לכם, ליקוי ליקוי. וכל פירוט המענה. אתם יכולים לשאול על ליקויים ספציפיים. זה בגדול. מעבר לכך, היה דוח ביקורת של מבקר המדינה גם בנושאים כלליים. גם עליו שלחתי לכם את אותה טבלה, עם הליקויים ופירוט המענה.

מר ניר ברטל: צריך להצביע על זה?

מר שלמה אפרתי: לא, לא צריך להצביע על זה. זה הוצג.

מר אלעד כהן: יש לי חדשות בשבילך, שלמה. אנחנו כבר דנו בזה בישיבה הקודמת, כשהוצג דוח של,

מר ניר ברטל: 2019.

מר אלעד כהן: נדמה לי שניים. הסביר לך שחר, שכשמביאים דוח ביקורת למליאת המועצה, דנים גם במקביל ביחד, בממצאי ועדת הביקורת. אוקיי? לא מביאים את זה בפני עצמו. הדוח הזה זה דוח שדנו בו בוועדת ביקורת, ועכשיו צריך לקיים דיון על ממצאי ועדת ביקורת. זה בדיוק מה שהיה, לדעתי זה אפילו בתקופתך, בדוח הקודם. והסביר לך שחר איך צריך לעשות את זה. זאת אומרת צריך לשלוח את דוח הביקורת, צריך לשלוח את פרוטוקול ועדת הביקורת שאנחנו שלחנו לכם. המבקרת גם צריכה להיות נוכחת. כי זה קשור לעניין שלה. ולכן שאלתי אם לא חסר,

מר ניר ברטל: שכחתי, היא התנצלה שהיא לא יכולה להיות היום. אתמול היא יכלה להיות. בגלל שדחינו את זה להיום,

מר אלעד כהן: בסדר. אני מדבר ככלל. ולכן צריך לקיים -

מר שלמה אפרתי: אלעד, קיבלתם את דוח הביקורת, את ההתייחסות. אתם לא רוצים לדון בזה עכשיו,

מר אלעד כהן: לא עניין של לא רוצים. החוק אומר, החוק מחייב דיון בדוח ועדת ביקורת שדנה בדוח הזה. ושלחנו את הפרוטוקול לפני חודשיים, שלושה. קיבלתם את זה, ראיתם את זה. שלושה פרוטוקולים. ואמרתם שתעלו את זה לדיון. אז צריך לקיים דיון. לא שאנחנו חידשנו הרבה בפרוטוקול. אגב, את הפרוטוקול ראית? כי אני שלחתי גם לך. פרוטוקול -

מר שלמה אפרתי: אני מניח ... הוא יוצג לדיון במועצה.

מר אלעד כהן: איך?

מר שלמה אפרתי: אני אומר. שלחת אותו. יוצג בדיון.

מר אלעד כהן: מה זה יוצג? צריך להיות נדון ביחד. אתה לא יכול -

גב' אורנה רייטר: האם הוא צודק?

מר אלעד כהן: לא, שחר אמר את זה.

מר ניר ברטל: שחר אמר?

מר אלעד כהן: חד משמעית.

מר שלמה אפרתי: אוקיי. יש משהו ספציפי שאתה רוצה לדון בו?

מר אלעד כהן: אני רוצה לדון, אין לי בעיה, אבל אנחנו צריכים גם לדון ולאשר את

ממצאי ועדת הביקורת. שזה קצר. זה לא -

מר ניר ברטל: מה הממצאים?

מר אלעד כהן: אפשר, עכשיו? בגדול, בגדול, אין איזה חסם רגולטורי משהו?

מר ניר ברטל:

אני מחפש רגע במדריך לנבחר, בתנ"ך.

גב' אורנה רייטר:

אני רוצה לשאול לגבי העדר תוכנית עבודה לפעילות מתוכננת לצורך אכיפת חוקי עזר. אז אני קוראת פה את התשובה בעצם של המועצה. 'כחלק מהליך הייעול של המועצה, במרץ 2020, דהיינו לפני שנה ואולי חודשיים, נכנס לתפקידו מנהל אגף השפ"ע, אריק דושי, והוא הולך לעשות את הנושא הזה'.
אנחנו כבר שנה אחרי, יותר משנה. 'בשנת 2019 התקשרה המועצה עם חברת ציפורית גליק, לשם הכנת תוכניות עבודה בתחום הזה'. מ-2019, אנחנו מעל שנתיים. 'נכון לכתיבת שורות אלה, גובש על ידי חברת ציפורית, יחד עם מנהל אגף השפ"ע במועצה פיילוט תוכנית עבודה ראשונית לנושאים שונים'.

מר שלמה אפרתי:

לגבי חוקי העזר. אכיפת חוקי עזר.

גב' אורנה רייטר:

כן, מה זה מה שקשור. אכיפה, כן. 'העדר תוכנית עבודה לפעילות מתוכננת לצורך אכיפת חוקי עזר'. ופה רשום משהו שאני ממש לא מבינה. 'לנושאים שונים, כגון, כפיתוח, חינוך, שירותים חברתיים ועוד'. אז אריק דושי, מנהל השפ"ע. אז אני לא מבינה את הקונטקסט בתשובה. 'תוכניות אלה נכנסו לביצוע לשנת 2021'. זאת אומרת אריק עוסק בנושאים של שירותים חברתיים, חינוך וכפיתוח?

מר שלמה אפרתי:

לא, לא, ... אוקיי.

גב' אורנה רייטר:

אוקיי. דרך אגב, cut and paste, אותו דבר. עכשיו, אני קצת רוצה להביע סוג של תסכול. אנחנו העלינו לישיבת מועצה לדון בחוק העזר, אכיפה של חוק עזר שנקרא

'כלבים וחתולים'. העברנו הצעת החלטה, ועד היום לא קיבלנו שום דבר. אז אם עובדים על זה משנת 2019, 2020,

מר ניר ברטל: רוצה לעדכן?

גב' אורנה רייטר: אוקיי.

מר שלמה אפרתי: טוב, אז קודם כל יש הרבה עבודה -

גב' אורנה רייטר: דרך אגב, ה-cut and paste הזה, של אריק דושי מתעסק בשירותים חברתיים, מופיע בעוד כמה. זה נראה כאילו מישהו עשה cut and paste. שווה, זה פשוט לא לעניין.

מר שלמה אפרתי: נכון, באמת כנראה שהיתה פה תקלה. המועצה עוסקת באכיפת חוקי העזר באופן שוטף. אנחנו גילינו באמת,

מר ניר ברטל: היא שאלה, העדכון של חוק העזר -

מר שלמה אפרתי: כן, אז אחד, לגבי עדכון חוקי העזר, גם בזה יש הרבה עבודה.

גב' אורנה רייטר: לא, תוכנית אכיפה ביקשתי.

מר שלמה אפרתי: בואי, אני אתן לך גם תוכנית אכיפה וגם עדכון. שתיים באחד. לגבי עדכון, יש חוק עזר איכות הסביבה, מה שנקרא, שיש בו הרבה מאוד סעיפים. בעצם רוב הסעיפים

שנוגעים בשפע, למעט כלבים וחתולים, שהוא נמצא בעדכון. הוא אושר על ידי -

גב' אורנה רייטר: אושר מזמן.

מר שלמה אפרתי: לא, אושר על ידי המועצה ואושר על ידי המשרד להגנת הסביבה. הוא עכשיו במשרד הפנים לאישור ולחתימת שר הפנים. זה תהליך שלוקח זמן. ואני מקווה מאוד שבעזרת השם יאושר בהקדם, כדי שנוכל להוציא אותו לפועל. במקביל, אנחנו עובדים לא רק על עדכון החוק, אלא גם עדכון הקנסות. בחוק לא מעודכנים הקנסות שצריך לתת.

גב' אורנה רייטר: יש עדכון לחוק הזה. יש באתר המועצה יש תיקון. אבל בוא לא נדבר על זה. לא רציתי לפתוח את זה.

מר שלמה אפרתי: אני פותח סוגריים -

גב' אורנה רייטר: רק אמרתי, אפשר לדבר על זה בישיבת מועצה רגילה.

מר שלמה אפרתי: לגבי אכיפה, אנחנו יצאנו לחודש עבודה ספציפי על נושא של אכיפת רצועת כלבים.

גב' אורנה רייטר: איך זה מבוצע?

מר שלמה אפרתי: בנינו תוכנית עבודה שכוללת עבודה של פקחים ושעות, בשעות שבהם אנשים יוצאים, שש בבוקר,

יש לי שאלה, כדי שנקצר. כי זה לא מעניין את כולנו.

גב' אורנה רייטר:

אתם אמורים להגיש תוכנית מסודרת. אז תגישו את זה. אי אפשר על

מר אלעד כהן:

הדרך.

תנו לי לסיים. אז אני מציג את מה שביקשתם שאני אציג.

מר שלמה אפרתי:

לא, לא ביקשנו, לא ביקשנו, שנייה. אני רק הבעתי מורת רוח שאלו

גב' אורנה רייטר:

דברים שמתנהלים ממוזמן. ולא מצא ראש המועצה לנכון להביא את זה בצורה מסודרת לשיבה, למרות שהוא התבקש לעשות את זה. אז זה על הדרך. זה לא פייר לעשות את זה.

לא רוצים עדכון -

מר שלמה אפרתי:

לא, לא, מאוד רוצים. תשלח, אתה צריך לשלוח. החלטת המועצה

גב' אורנה רייטר:

אמרה שתשלחו תוכנית. אז נקבל תוכנית, סבבה, מעולה.

בסדר. אני אתן לך כבר את התוצאה. עלינו מכמה דוחות בודדים

מר שלמה אפרתי:

לעשרות דוחות על כלבים -

כן, רק למען הסדר הטוב. אני לא אקריא, יש לכם את הפרוטוקול -

מר אלעד כהן:

עזוב, בוא נעשה סדר ... סליחה. ... אני יודע.

מר ניר ברטל:

... אם מצב הרוח שלך הוא טוב, אני שמח. זה באמת גורם לאושר. ...

מר אלעד כהן:

אנשים נרדמים, בוא נפסיק עם זה. אתה רוצה לצחוק אחר כך, אין לי בעיה. ...

מר דורון טישלר: ... לעלות ...

מר ניר ברטל: דורון, אחת ההצעות ...

גב' אורנה רייטר: (נשמעים צוחקים)

גב' אביבית אבורוס: היית שקט כל הלילה ואז ...

מר אלעד כהן: אחרי רבע שעה אתה תשמע שרוצים גם שם לשים פאנלים סולאריים

על הגג. הצעת החלטה. ...

גב' אביבית אבורוס: ... את הפרויקט, לא?

גב' אורנה רייטר: ברור, רוצה לעשות על העצים, על העצים מיד.

מר אלעד כהן: זה משהו פרטי, איך זה נקרא, האוטובאס.

גב' אורנה רייטר: לא משנה, הם יסכימו, הם יסכימו.

מר אלעד כהן: ההחלטה שלנו היתה ככה. קודם כל אני רק אגיד, למען הסדר הטוב,

שאני מדבר על ישיבת ועדת ביקורת מיום 13.1.2021. נכחה המבקרת, נכח רועי, שלזכותו ייאמר

שהוא שיתף פעולה, למרות שהוא היה כבר בתקופה שלאחר עזיבתו בימים האחרונים. והצעת

ההחלטה, זה לא הצעת החלטה, זו החלטה בעצם שהתקבלה, היא כדלקמן: יועדת ביקורת מאמצת את ממצאי דוח הביקורת ומקווה שכל הליקויים שהוזכרו בדוח יתוקנו במהרה. כדי לעקוב מקרוב אחר תיקון הליקויים, הוועדה מורה לראש המועצה להגיש לה מדי רבעון דוח עדכון מפורט על אופן תיקון הליקויים. אנחנו צריכים למעשה לקיים הצבעה על ההחלטה הזאת. זה מה שהחוק מחייב. אני בטוח שאתה תתמוך בזה.

עו"ד לינוי ג'ובאני: ... אם החלטת ... שחר -

מר אלעד כהן: חד משמעית.

עו"ד לינוי ג'ובאני: אני לא יכולה להתייחס לזה.

מר אלעד כהן: מותר לך.

עו"ד לינוי ג'ובאני: כרגע אני לא -

מר ניר ברטל: צריך להצביע על זה? אז בואו נעצור רגע. אני רוצה לוודא את זה.

מר אלעד כהן: אתה לא זוכר שהיה על זה שיח שלם?

מר ניר ברטל: אני לא זוכר מה היה אתמול, אח שלי.

עו"ד לינוי ג'ובאני: אולי כדאי לעצור איזשהי שנייה. לקבל את ההחלטה של שחר ואז

נמשיך.

מר ניר ברטל: בסדר, בואו נעשה רגע הפסקה. אני ... על זה עם שחר.

מר אלעד כהן: זו לא חוות דעת. הוא אמר את זה במהלך -

עו"ד לינוי ג'ובאני: זו חוות דעת.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

מר ניר ברטל: אנחנו ... קרחים. יש פה אנשים סבירים. אודי, אביבית,

מר אלעד כהן: אני גם קרח, להזכירך. ... א', אני גם קרח. שלמה, אני לא יודע אם יהיה קרח עוד שנתיים פה.

מר ניר ברטל: שמענו את מר דורון. עוד שניים ויש לנו רוב. אפשר להצביע? מי בעד?

מר אלעד כהן: יש צורך לחזור על הצעת ההחלטה?

גב' אורנה רייטר: לא יודעת. דוח ביקורת.

מר ניר ברטל: מי בעד? אודי, אתה בעד? אני בעד, אביבית בעד, פה אחד. אורנה אחד. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את החלטת ישיבת ועדת ביקורת מיום 13.1.21:

ועדת ביקורת מאמצת את ממצאי דוח הביקורת ומקווה שכל הליקויים שהוזכרו בדוח יתוקנו במהרה. כדי לעקוב מקרוב אחר תיקון הליקויים, הוועדה מורה לראש המועצה להגיש לה מדי רבעון דוח עדכון מפורט על אופן תיקון הליקויים.

מר ניר ברטל: יש לנו עוד נושא? מעולה. אז רק יש לי נושא נוסף. אני עכשיו שולח לכם בווטסאפ דוח קצר, סתם. משפט, רק רציתי לעדכן שאנחנו ממשיכים את ההצעה שלכם לגבי העברת משרדי הרווחה לגן רקפת זה היה, ... ורחוב הסביון, כמו שאז הצעתם. אושר תב"ר, אושרה הלוואה. רק רציתי לעדכן שאנחנו ממשיכים לבצע את זה. שלמה מוביל.

גב' אורנה רייטר: מקטינים אבל את שטח המבנה של המועצה?

מר ניר ברטל: אחרי זה יהיה גמור הם יעברו.

מר אלעד כהן: יש לך אפשרות להקטין את זה חלקית?

מר ניר ברטל: ברור.

מר אלעד כהן: מצוין.

מר ניר ברטל: שאנחנו יכולים לפנות את המועצה, או חלקים ממנה, לפני הזמן.

גב' אורנה רייטר: מעולה.

מר אלעד כהן: אגב, אפרופו, ניר. תבדקו את זה.

מר בועז בגריש: לילה טוב.

מר אלעד כהן: בסדר, זה ממילא, לפי הבדיקה -

מר ניר ברטל: רק דורון, עדכנתי שאנחנו, אתה זוכר את הסיפור, היה איזה עניין קטן שעבר פה במהרה על עברת משרדי מועצה? והמליאה אישרה הצעת החלטה להעביר את הרווחה ואת החינוך,

מר אלעד כהן: כן, אתה מבין שאתה לוקח ומיישם חלק מההחלטה. כי ההחלטה היתה להעביר הכל.

גב' אורנה רייטר: לא נורא, לא נורא. נתחיל במשהו. לאט לאט, זה אחד, שניים,

מר אלעד כהן: אבל באמת, עכשיו מהבדיקות שאז עשינו, עלה לכאורה –

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה